NATIONAL LIBRARY OF CANADA
Collection Development Branch
395 Wellington Str. Order sect.
Ottawa, Ont.
K1A ON4

National Library
Bibliothèque Nationale
JUN JUNE 28 1982
NEWSPAPER SECTION
SECTION DES JOURNAUX

B103/C/23/1

Meie Elu

EESTLASTE AJALEHT PAGULUSES

Second Class Mail Registration No. 1354.

Nr. 24 (1685) 1982 | NELJAPAEVAL, 17. JUUNIL — THURSDAY, JUNE 17 | XXXIII aastakäik

New-Horizoni 10. aastapäeva tähistamise pidustuste raames korraldatud Toronto Eesti Pensionäride peol esines klubi naiskoor. Klubi juhatuse liige H. Kreem andis koorijuhile Peeter Tammearule tänutäheks lilli. All — klubi tervisvõimlejad esine-mas L. Luide juhatusel. Foto — O. Haamer

PENSIONÄRID TÄITSID EESTI MAJA

Pensionäride hästiõnnestunud pidu pühapäeval, 13. juunil tõi kokku rahvahulga, mis ei mahtunud Eesti Maja suurde saali, vaid paljud pidid leppima eesruumis seismisega. Pidu toimus New-Horizoni kümnenda aastapäeva tähistamise raames Toronto Eesti Pensionäride Klubi korraldusel. Korraldamisega seosesolevad kulud kattis New Horizon, mille tõttu olid pääsmed tasuta ja peale ettekannete pakuti külastajatele kohvi. Peoliste hulgas oli ka soomlasi ja lätlasi.

Klubi esimehe F. Tertsi avasõnadeje järgnesid „O'Canada" ja New-Horizoni esindaja Catherine Dowdall'i ning aupeakonsul I. Heinsoo sõnavõtud. Konsul kriipsutas alla Kanada valitsuse väga heatahtlikku suhtumist pensionäridesse andes rahalist toetust klubidele.

Klubi naiskoor Peeter Tammearu juhatusel laulis: „Õrn ööbik" — K. Ramm, „Pulmalust" — rahvaviis, „Uhti, uhti uhkesti" — rahvaviis R. Toi seades, „Suve viimne roos" — T. Moore, „Kalamehe mõrsja" — sdn. P. Tammearu.

Ettekanne sai kauakestva aplausi ja koorijuht tänutäheks lilli.

Klubi tervisvõimlejate ringi grupp esitas L. Luide juhatusel ja Erik Liigandi klaverisaatel (lisaks naiskoori ansambel) hästi koordineeritud seeria võimlemisharjutusi saades väga tugeva aplausi.

Kava viimase numbrina esines Rahvapillide Orkester O. Haameri juhatusel koosseisus: viiulid — Marju-Leena Roos ja Sarina Westerblom, flöödid — Tiina Sermat ja Ingi-Mai Loorand, akordionid — Allan Liik, Ellen Valter ja Peeter Sõrra, kandled — J. Roos ja R. Lall, tsitter — Vaiki Melts, jauram — Erik Spirka, viisikannel — O. Haamer.

Orkester mängis: „Viru polka", „Veski Tiiu", „Perekonnavalss", Tuljak" ja lisapalana „Kaera Jaan". Ettekanne sai tunnustava aplausi ja iga pillimees punase nelgiõie.

Klubi esimehe lõppsõnale järgnes ühislauluna „Hoia, Jumal Eestit", Laulu saatsid Peeter Tammearu klaveril ja Rahvapillide Orkester.

Pensionäride Klubi, eesotsas juhatusega, oli teinud tõhusa töö peo korraldamisel ning pälvib tõsist kiitust. Nii keskmises kui väikses saalis olid väljapanekud käsitöödest, üks kenam kui teine. Klubi tegevusest alates 1976. aastast pakkus läbilõike O. Haameri fotoseeria.

Trudeau Euroopast tagasi

Kanada peaminister P. E. Trudeau jõudis tagasi pikemalt ringreisilt Euroopas ja sattus otsekohe vastasparteide raske kriitika alla, kuna inflatsioon suureneb, rahakurs langeb, tööstused lähevad pankrotti ja inimestel pole tööd. Opositsioon nõuab uue eelarve koostamist, mis aitaks elustada Kanada majandust.

Peaminister ei jäänud rahule oma Euroopa-reisi tulemustega. Valitsuste juhtide nõupidamisel, kus otsiti teed üldise majandusliku krii-si lahendamiseks, ei suudetud veenda president Reaganit, et USA vähendaks laenuintresse. NATO riikide valitsuse juhtide konverentsil peaminister Trudeau ettepanekud relvastuse vähendamiseks ja läbirääkimiseks N. Liiduga ei leidnud vastuvõtmist.

Peale tavaliste peatuspaikade Londonis, Pariisis, Bonnis ja Roomas, Trudeau külastas ka Madridi Hispaania astumise puhul NATO liikmeks ja Belgradi, Jugoslaavia pealinna, et elustada kaubavahetust selle kommunistliku maaga.

Ottawas loodetakse, et peaminister Trudeau koostab nüüd uue riigimajanduse ülesehitamise kava, mis maa kiiresti välja viib praegusest kriisist.

700 000 rahudemonstratsioonil

Möödunud nädalalõpul korraldati Euroopas ja Ameerikas suuri sõjavastaseid demonstratsioone mingisuguse varjatud keskuse korraldusel. Suurim nendest korraldati New Yorgi linna High Pargis, kuhu oli kogunenud igast maailmakaarest kuni 700 000 inimest. USA kaitseministri sõnade kohaselt rahu ja relvastuse vähendamiseks korraldatud demonstratsioonid ei tähenda midagi. Riigikaitse küsimuste üle otsustavad valitsused.

„Toronto Star'i" kaastöölise kokkuvõtte kohaselt on praegu maailmas sõjad 19-es kohas. Nendesse on segatud üle 30-ne riigi ja 701 miljoni inimese elu on selle tagajärjel ohustatud või mõjustatud.

Moskvas püüti ka korraldada sõjaja tuumrelvade vastane demonstratsioon. Politsei ajas selle laiali põhjusel, et N. Liit ise on sõja ja relvastuse suurendamise vastane ja erilised demonstratsioonid selleks on üleliigsed.

Reagan jäi rahule Euroopa-reisiga

USA president Reagan saabus tagasi 10-päevaselt Euroopa-reisilt ja näis olevat üldiselt rahul oma esinemisega Inglismaal, Lääne-Saksamaal ja NATO riigipeade konverentsil. Inglismaal ta kinnitas peaminister Thatcherile, et USA toetab Inglismaad Falklandi saarte puhastamisel Argentiina okupatsiooniväest ja on nõus hiljem aitama kaasa Falklandi saarte probleemi rahulikuks lahendamiseks.

Lääne-Saksamaal ta jõudis ühisele arusaamisele Euroopa kaitse tugevdamise küsimuses NATO riigijuhtidega ja jatkab selleks vajalike tuumarelvade valmistamist. Ta tegi ettepaneku, et pinge vähendamiseks NATO ja Varssavi Pakti riigid võiks vähendada Euroopa rindel oma sõjalised jõud 700 000 peale ja tõsiselt vähendada tuumrelvade hulka.

Kurbloolsus seisab selles, et N. Liitu ei saa usaldada. Ta jätkab vaikselt oma relvastuse uuendamist ja suurendamist ning sekkub teiste riikide sisemistesse asjadesse, nagu Angoolas, Afganistanis, Kesk-Ameerikas ja Poolas. Reagan oli saatnud isikliku kirja president Brezhnevile ja soovitanud, et nüüd oleks aeg, kus valitsused peaks tõmbuma tagasi ja andma inimestele võimaluse rääkimiseks.

President Reagani sõnavõtule NATO riigipeade konverentsil oli järgnenud vaikus. Nähtavasti iga riigipea mõtles vaikselt, kas N. Liiduga on üldse võimalik mingi kokkulepe. Reagan kinnitas NATO riikide juhtidele, et USA on ja jääb nende liitlaseks.

Kanada juudid toetavad Iisraeli

Iisraeli Komitee Kanadas avaldas laupäevastes ajalehtedes lehekülje suuruse kuulutuse, milles selgitati põhjusi, miks Iisrael oli sunnitud alustama sõjakäiku Liibanoni ja pöördus üleskutsega Kanada rahva poole, et Kanada rahvas saaks aru iisraeli rahva vajadustest ja ei pooldaks valitsuse kava rakendada majanduslikke sanktsioone Iisraeli vastu. Samuti aitaks kaasa olukorra normaliseerimisele Lähis-Idas, et iisraeli rahvas võiks rahus elada teiste Araabia rahvaste seas.

Sõjakäik lõppes

JUUBELDUSED LONDONIS, PISARAD BUENOS AIRES'IS

Londonis juubeldati, Buenos Aires'is valati pisaraid ja raevutseti, kui saabus teade, et 74 päeva kestnud Falklandi sõjakäik on lõppenud. Argentiina garnison saarte pealinnas Port Stanleys alistus esmaspäeval ja viiakse sel nädalal tagasi koju. Inglaste kaotused surnutena on 240—250, Argentiinal umbes 700.

Pärast kaks nädalat kestnud argentiinlaste positsioonide pommitamist pealinna Port Stanley ümbruses, alustasid inglased üldist kallaletungi möödunud reede öösel ja vallutasid argentiinlaste esimesed positsioonid, enne kui kaitsjad suutsid oma relvade juurde asuda ja taandusid siis varupositsioonidele.

Ootamatu kallaletungiga inglise väeosad kohati jõudsid kuni 2 km kaugusele Port Stanleyst. Inglased ei rutanud linna vallutamisega ja lasksid jälle lennuväel, laevastikul ja suurtükiväel argentiinlaste varupositsioone tugevasti pommitada, et kaitsjate moraali maha suruda ja allaandmisele sundida.

INGLASTE KAOTUSED

Kolmanda sillapea moodustamisel Port Stanley läheduses, enne viimase kallaletungi algust, inglastel olid tõsised kaotused Argentiina lennuväe ootamatu rünnaku tagajärjel. Argentiina ründavate lennukite pommid tabasid kolme transportlaeva. Kahelt laevalt meeskond oli juba maale läinud, kuid kolmandal meeskond oli parajasti rivistunud pardal, kui lennukid ründasid. Pommituse tagajärjel laev plahvatas. 50 sõdalast sai surma ja 55 haavata.

Reisilaev Queen Elizabeth II, mis viis Falklandi saartele 3500 sõdalast, jõudis tagasi Inglismaale ja tõi kaasa 629 sõdalast nende laevade meeskondadest, mis argentiinlaste pommirünnakute tagajärjel läksid põhja või muutusid kasutamiskõlbmatuteks.

N.

KATKESTATUD RELVARAHU LIIBANONIS

Iisrael ja Palestiina Vabastamise Organisatsioon (PLO) leppisid kokku relvarahuks möödunud laupäeval, pärast seda kui Iisraeli lennuvägi, laevastik ja suurtükivägi oli maruliselt pommitanud Beiruti linna ja selle ümbruses asuvaid PLO toetuspunkte. Pühapäeval algas sõjategevus uuesti.

Iisraeli välisministri Shamiri seletuse kohasel relvarahu kokkulepe sõlmiti Iisraeli valitsuse ettepaneku kohaselt, mitte USA presidendi Reagani nõudmisel.

Relvarahu PLO-ga järgnes 2 päeva pärast relvarahu sõlmimst Süüriaga. Selle relvarahu alusel Süüria väeosad jäid peatuma oma positsioonidele ja ei võinud ähvardada Iisraeli vägede seljatagust, kui need alustasid Beiruti linna ja selle ümbruse puhastamist PLO toetuspunktidest.

Iisraeli peaminister Begin kohtus esmaspäeval USA erisaadiku Philip Habib'iga, et saavutada kokkulepet rahu taastamiseks Iisraeli, Liibanoni ja Süüria vahel.

SUURED KAOTUSED

Nädalapäevad kestnud sõjas Iisraeli väed läksid üle LRO rahuhoidvate vägede tsooni, tungisid 45 km sügavuselt Liibanoni territooriumi sisse ja vallutasid 1/3 selle maa-alast. Liibanoni Punase Risti andmetel on Liibüas saanud surma selles sõjas 10 000 inimest ja ainelised kahjud on äraarvamatult suured. Iisraeli kaotused surnutena on olnud üle 100 sõdalase. Iisraeli kasutada olnud USA päritoluga ja nende oma valmistatud relvad osutusid paremaiks kui PLO ja Süüria sõjaväe N. Liidu päritoluga relvad. Süüria üksi kaotas kolme päeva õhulahingutes Iisraeli lennuväega 80 nõukogude päritoluga lennukit.

Iisrael on lubanud tõmmata välja oma väeosad Liibanonist niipea kui tema põhjapiir on julgestatud ja PLO-le ei anta luba ehitada Liibanonis oma toetuspunkte lähemale Iisraeli piirile kui 25 km.

USA NÕUDIS RELVARAHU

Washingtonist teatatakse, et relvarahu saamiseks töötas intensiivselt USA erisaadik Habib Jeruusalemmas ja USA välisminister Alexander Haig Washingtonis. Viimane kohtus Iisraeli saadiku Moshe Arens'iga ja selgitas temale president Reagani nõudmist sõjategevuse viibimatuks lõpetamiseks. Relvarahuks võis kaasa aidata ka N. Liidu kriitika Iisraeli tegevuse kohta ja ähvardus anda Süüriale kõike vajalist sõjalist abi, kui Iisrael sõjalist tegevust otsekohe ei lõpeta.

Normaalse olukorra taastamine Lähis-Idas vajab pikemat aega. Iisraelil on kava saata Liibanoni oma eriteadlasi, et olla abiks Liibanoni valitsusele selle juures ning valvata, et PLO komandod ei asuks lähemale Iisraeli piirile kui 25 km.

Pühapäeval puhkes uuesti sõjategevus Iisraeli ja PLO vahel. Mõlemad süüdistasid teist sõjategevuse uuesti algamises. Tõenäoselt olid algatajateks juudid, kellele selgus vahepeal, et mitmed PLO tugipunktid Beirutis ja selle ümbruses olid jäänud likvideerimata. Iisraeli väed, lennuväe pommituse toetusel ründasid neid massilise tulega.

Nädalakrooníka

WIESENTHAL PÄÄSES ATENTAADIST

☆ Juutide elukutseline sõjakurjategijate tagaajaja, Simon Wiesenthall majale pandi pomm Austria pealinnas Viinis. Pommi plahvatuse tagajärjel maja sai raskesti kannatada, ga, Wiesenthal ise jäi vigastamata. Atentaadis süüdistatakse uusnatse.

☆ Prantsusmaa ja Itaalia alandasid oma rahakurssi Lääne-Saksa ja Hollandi raha suhtes. Prantsuse frank langes 10% ja Itaalia lira 7%. Kuulduste kohaselt ka Kanada valitsus on mõtelnud oma dollari väärtust alandada. Valitsus eitab seda.

☆ 3 poolakat varastasid N. Liidu lennuki, värvisid üle nõukogude embleemi ja lendasid Lääne-Berliini, kus palusid asüüli.

☆ Salvadoris guerillad alustasid möödunud nädalal uut ofensiivi valitsuse vägede vastu. Üksi Morazan provintsis oli surma saanud 76 sõdurit ja 100 haavata. Pärast üldvalimisi valitses maal rahu 10 nädalat.

☆ Viimasel ajal shotlased on hakanud eelistama oma viski asemel vodkat. Shotlased on nüüd ka suuremad vodka kui dzhinni joojad.

☆ Poola valitsus pehmendas sõjaseaduse eeskirju ja andis ka provintsiide valitsustele loa eeskirju pehmendada liikluse, koosolekute pidamise ja telefoni kasutamise alal, kui olukord seda võimaldab.

☆ Viimase rahva meelelu selgitava küsitluse kohaselt Kanada rahva poolehoid liberaalidele on vähenenud ja konservatividele kasvanud. Kui nüüd tuleks üldvalimised Kanadas, konservativid võiks võita. Valimised olenevad liberaalidest ja neid ei korraldata lähemal ajal.

☆ Toronto Haridusnõukogu ettepanek hakata koolides õpetama vähemusrahvaste keeli, ei saanud kinnitust Ontario valitsuse poolt.

☆ Ottawast teatatakse, et valitsus müüb ära Mirabel lennuvälja tarvis reserveeritud maa-alast 30 000 aakrit. Ostu eesõigus on nendel, kes praegu maad kasutavad ja teises järjekorras nendel, kellelt maa varem osteti. Hind on 15% vähem praegusest turuhinnast.

☆ Canada Development Corporation on töötanud viimasel ajal väga edukalt. Tema varandusi hinnatakse 7 miljardi dollari peale. Valitsusel on kavatsus selle korporatsiooni aktsiad müüa era ettevõtjatele ja isikutele.

☆ Robert Sheppard kirjutab „Globe and Mailis", et kanadlased on liiga arad, kardavad kuritegevust ja ei julge õhtul välja minna. Ta trööstib kanadlasi sellega, et Torontos kuritegevus ei olegi veel nii suur kui USA suuremates linnades.

TERE TULEMAST
HIIDLASTE JAANITULELE
laupäeval, 26. juunil 1982
Simcoe kaldal, Oro vallas perekond O. Piil'i krundil
Orillia township line #2
KAASA VÕTTA LÕBUS TUJU JA MUUSIKARIISTAD!

EELK VANA-ANDRESE KIRIKUS Carltoni ja Jarvise nurgal
pühapäeval, 20. juunil kell 11 hommikul USUTEADUSLIKU INSTITUUDI V ÕPPEAASTA

PIISKOPLIK LÕPUJUMALATEENISTUS JA KAHE INSTITUUDI LÕPETANUD ÕPETAJAAMETI KANDIDAADI ORDINATSIOON

Ordineerib piiskop KARL RAUDSEPP. Jutlustab kandidaat VÄINO KALDMA. Laulab VANA-ANDRESE KOGUDUSE SEGAKOOR. Solist TAMARA NORHEIM. Orelil dr. ROMAN TOI.

„MEIE ELU" — „OUR LIFE" — Estonian Weekly.
Published by Estonian Publishing Co. Toronto Ltd., Estonian House, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. Canada. M4K 2R6 — Tel. 466-0951

Toimetajad: H. Rebane ja S. Veidenbaum. Toimetaja New Yorgis B. Parming, 473 Luhmann Dr., New Milford, N.J., USA. Tel. (201) 262-0773.

„MEIE ELU" väljaandjaks on Eesti Kirjastus Kanadas. Asut. A. Weileri algatusel 1950.

„Meie Elu" toimetus ja talitus Eesti Majas, 958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6 Canada — Tel. 466-0951.

Tellimiste ja kuulutuste vastuvõtmine igal tööp., kl. 9 h. -5 p.l., esmasp. ja neljap. kl. 9 h.-8 õ.
„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $34.00, 6 k. $18.00, 3 k. $13.00; USA-sse — 1 a. $37.00, 6 k. $20.00, 3 k. $14.00; Ülemeremaadesse: 1 a. $42.00, 6 k. $21.00, 3 k. $14.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $23.40, 6 k. $11.70. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $26.00, 6 k. $13.00. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $48.30, 6 k. $24.15.

Üksiknumber —.65¢.

Kuulutushinnad: 1 toll ühel veerul: esiküljel $5.00, tekstis $4.50, kuulutuste küljel $4.25.

TORONTO EESTI NAISSELTSI JÕEKÄÄRU SUVEKODU
vajab 1982. a. tegevushooajaks
Kanada Punase Risti kvalifikatsiooniga
UJUMISINSTRUKTORIT või VETELPÄÄSTJAT
Informatsiooniks helistada: (416) 231-3295, pr. Anne Saks

KANADA DOLLAR KRIISIS

Kanada dollar langes alla 80 cendi vahekorras USA dollariga. Kanada dollar on püsinud juba mõnda aega 80 cendi piirkonnas, kuigi kergelt üle selle. Langusel alla 80 cendi on tugev psühholoogiline mõju nendele, kellel dollari pärast on põhjust muret tunda. Kuid ühenduses sellega püsib õhus uus küsimus: kui kaugele Kanada dollar langeda võib?

Odava Kanada dollari mõju on kahesugune: 1) importkaupade hinnad peavad tõusma ja 2) välisreisid on madala vahekorra tõttu kallimad. Kumbki neist tekkeist ei tarvitse veel kedagi ehmatada. Esiteks võib hoiduda välismaa kaubast. Teiseks võib loobuda välisreisidest, sest Kanadas on maad külluses, kus reisida.

Kui oleks see ainult nii lihtne. Paljud teised kaubad ilma millisteta meie läbi ei saa, tuginevad impordile, nagu õli ja toitained. Mõlemad lisavad inflatsioonilistele nähetele ja nõuavad tarbija taskust lisakulusid. Lisa peavad maksma palgasaajad kui ka säästudest elavad pensionärid.

Et inimeste elatustase on juba alla läinud näitavad müükide tagasiminekud autode ja kinnisvarade müügi alal. Kõrgete laenuprotsentide sisseloomise perioodil kerkisid spekulatiivselt ka kinnisvarade hinnad ja huvitaval kombel leidus ostjaid, kes lootsid kinnisvarade hindade jällekordsele tõusule ja vahekasu teenimisele.

Kuid kinnisvara hinnad edasi ei tõusnud ka laenuprotsendid on jäänud ikkagi veel keelavalt kõrgeks. Uus psühhoos tõi tõusu kinnisvarade pakkumistele ja sellega ühenduses langetas elamute hinnad. Kuid ostjad on ettevaatlikud ja kinnisvarasid ostetakse vähem. Sama kehtib ka maade ja suvilate suhtes. Viimaseid on müügil massiliselt. Esiteks, paljud suvilaomanikud ei jaksa seda koormust kanda teenistusvahekorra kahanemise tõttu või sunnivad perekondlikud olukorrad suvilaid likvideerima.

Paljude peas keerlevad küsimused, kuidas kindlustada oma elusääste kursilanguste vastu. Investeeringud kullasse ei aita, sest iga dollar, mis on paigutatud kullakangi jääb ilma pangaprotsendist, mis see dollar hoiuse näol kannab. Dollar sularahana on suutnud end kuidagi hoida kõrgete hoiuprotsentide tõttu. Kuid oleks ekslik arvata, et kõrge hoiuprotsent on dollari puhastulu, mis on nagu taevamanna, mis rüppe langeb. See ei ole seda, vaid ainult osaline kursivahe kate, mis aitab elu edasi viia.

Kanada inimestel on kadunud igasugune usaldus valitsuse teguvõime suhtes Ottawas, kust tohiks loota poliitilisi samme inflatsiooni, tööpuuduse vähendamiseks ja Kanada dollari kursi hoidmise võimes. Valitsuselt ei ole tulnud isegi psühholoogilisi liigutusi olukorra parandamise suunas. Nagu näitteks valitsuse ja kõrgema bürokraatia palkade kärpimise suunas. Ainus hind, mida valitsus maksab on kaotuse näol parlamendi opositsiooni halastamata kritika ja valitsuse lahkumise nõudmise suunas.

Käesoleva artikli ainsaks nõuandeks on hoida oma olemasolevaid kinnisvarasid kuni võimaluseni, kuna kinnisvarad omavad reaalväärtuse kõikidel aegadel, kuigi spekulatiivsed väärtused võivad alati muutuda. Alles dollari stabiliseerudes võib uuesti mõtelda ka kinnisvarade likvideerimisele, kui selleks tõsine vajadus tekib.

Oleme kindlad, et see arusaamine on ka kõigil meie lugejail kinnisvarade ja suvilatega ja nad ka alanud suve rahulikult oma kodudes ja suvilates veedavad.

V.

„PIRUKA-POLEEMIKA" PARLAMENDIS

Kanada mitmekultuurilisuse minister James Fleming väitis hiljuti parlamendis, et poola päritoluga eelmise konservatiivide valitsuse mitmekultuurilisuse minister, parlamendiliige Steve Paproski „paneb liiga palju pipart oma pirukaisse!"

Viimasel polevat mingit õigust nõuda valitsuse poolt nimetatud Kanada Mitmekultuurilisuse Nõuandva Kogu rassi-vahekordade komitee esimehe Israel Ludwigi vallandamist.

Steve Paproski oli nimelt kritiseerinud Winnipegi advokaadi Israel Ludwigi seisukohti, kes Nõuandva Kogu rassivahekordade komitee esimehena nõuab „valitsuse vastuvõtmatut vahelesegamist ajakirjanduse vabadusse".

Paproski väitis, et Ludwig tahab rassismi vastu võitlemiseks ära kaotada ja tühistada jõulupühad, Suure Reede ja teisi usupühi. Ta küsis edasi, kas Fleming vallandaks Ludwigi, kes „näib arvavat, et mitmekultuurilisus tähendab enamuse vabaduse traditsioonide halastamatut allasurumist".

Flemingi vastus oli, et Edmonton North parlamendiliige Steve Paproski „paneb liiga palju pipart oma pirukaisse!".

Israel Ludwig, CCCM-i rassi-vahekordade grupi juht oma kõnes Vancouveris pani muuhulgas ette, et muudetaks „Lord's Day Observance Act" ning et seadusandlus arvestaks usupühade puhul ka mitte-kristlasist kanadlasi.

Üks tema ettepanekutest näeb ette, et tööandjad annaksid oma teenistujatele vähemasti ühe vaba päeva nädalas, kuid mitte tingimata pühapäeva nagu see praegu on tavaks.

Kaotamisele tuleks usupühad nagu jõulud ja Suur Reede ning selle asemel võiksid töötajad võtta vaba päeva nende endi soovi kohaselt vastavalt oma usule.

Min. Fleming väitis, et Paproski olevat Ludwigi kõnet valesti tõlgendanud, ning et Ludwig olevat tööandjaid ainult veenda püüdnud andmaks mittekristlasile puhkepäevi nende „pühadel päevadel".

Samaaegselt möönas minister, et ta ei nõustu küll kõigi Ludwigi vaadetega, kuid ta teda siiski ei vallanda! —

Sellega lõppes seekordne „pirukapoleemika" parlamendis.

Kõikideks kindlustusteks
H. LATER & CO. LTD
Insurance Brokers
1482 Bathurst St.,
Toronto M5P 3H1
Tel.: 653-7815 ja 653-7816

REAGAN JA MOSKVA RAHUPROPAGANDA

President Reagan oma Eureka üllkoolis peetud kõnes ütles: „Sovjeti rahval ja Sovjeti juhtidel on suur huvi ära hoida aatomrelvade kasutamist." Need on uued sõnad USA presidendi suust, kes oma esimesel pressikonverentsil ütles: „Sovjeti juhid peavad omal õiguse olevat teostada igasugu kuritegusid, valetada ja petta."

Miks selline dramaatiline muudatus president Reagani kõnes? Kas see Reagani kõne osutub tõeliseks muutuseks Reagani tõekspidamistes maailma olukordadest või on see taktikaline võte ameeriklaste tõekspidamisi muuta rohkem vastuvõtlikeks Venemaaga läbikäimisel — või on selleks veel mingi uus ja eriline põhjus?

RAHUOFENSIIV

Kõigepealt peame tähele panema Moskva suure rahuofensiivi alustamist ja kohe selle peale Reagani poolt alustatud uut poliitikat suhtlemisel Venemaaga. Varem Reagan ei tahtnud tuumarelvade asjus venelastega mingisuguseid kokkuleppeid, sest mitmed Reagani vanemad nõuandjad rõhutasid, et nad ei usalda ühtegi kokkulepet Moskvaga, kuna see ei pidavat mitte ühestki kokkuleppest kinni. Nende vanemate nõuandjate vaadates võidurelvastus asendavat avalikku sõda ja nad olid kindlad, et majandusliku ja tehnoloogilise sõja võidab Ameerika ning lõpuks Venemaa nõrk majandus langevat kokku.

Moskva suur rahuofensiiv on alustatud mõtetega: Me võitleme tuumrelvade kinnikülmutamise eest — et jääda ellu! Tuleb ära hoida sõda tuumrelvadega, mis võib kujuneda inimkonna lõpuks. Kasutatakse ka hüüdlauset: Parem olla punane, kui surnud (Better Red than Dead!) Edasi: Inimeste kannatustel olevat piirid ja läänеriigid võtku seda arvesse. Kui nad ei tegevat sellist tuumrelvade piiramist, mida Moskva heaks peab, siis on tulemuseks et rahvad tõstvad mässu. Need (Moskva poolt juhitud) aatomsõja vastu olijad võitlevad ainult selleks, et meie jääksime ellu, ja need võitlejad ei võtvat omaks Ameerika tõekspidamisi — saada võimu ja võitu Venemaa üle, kes olevat ainuke ähvardus rahule.

Moskva peamine eesmärk on ärsorti rahutused kanda Ameerika ja teiste Lääneriikide tagalatesse, sellega neid võitlusvõimetuiks tehes ja siis lõpuks, kui tuleb vene tõeline pealetung, nad pole võimelised sisetungijale vastu panema. Lääne-Euroopa riikidesse ja nüüd ka juba Ameerikasse on üle toodud aatomsõja ärahoidmise nõudmised.

KA KIRIKUD

Moskva on nüüd oma Venemaa mitmesuguseid kirikuid võitlema pannud Kremli poolt propageeritud rahunõudmise ofensiivis. Nagu käsu kohaselt on Venemaal ilmumas kirikute broshüürid nende tänapäeva olukorrast. Hiljuti ilmus trükist Moskvas Vladimir A. Kurejedov'i broshüür „Usk ja kirik Sovjet Unioonis". Samuti koos sellega saadeti laialt 7000-das eksemplaris E. Hark'i, kui autori nime kandev broshüür: „Eesti Evangeelne Luterlik kirik tänapäeval". Selles on toodud ülevaade meie kiriku ajaloost ja praegusest olukorrast — aga sinna broshüüri on juurde lisatud „EEL Kirik ja rahuliikumine" (peatükk nr. 4), kus kodumaal asuva kiriku ülesandeks on korraga pandud suurvenelaste poolt juhitud rahupropaganda tagant lükkamine — Eesti kirik peab korraga osa võtma Moskvast juhitud rahuofensiivis! Selles neljandas peatükis loeme: Võidurelvastumine tähendab inimkonnale suurimat ähvardust. Erilist hädaohtu tähendab tuumrelv...

Kui vaadelda põhjusi, mis on tinginud maailmas relvastumis-võidujooksu ja tuumasõjaohu hiigelasliku kasvutempo, siis võib öelda, et vastutus asub eelkõige USA-l ja tema liitlastel. Kurssi relvavarude nii kvantitatiivsele kui kvalitatiivsele suurendamisele teostatakse n.n. „Nõukogude ohu" müüdi all, seda põhjendatakse lääneriikide ebaveenvate kontseptsioonidega. Unustatagu ära fakt: et Venemaa ehitas üles ennenägemata suure sõjavõe ja relvastuse ja alles pärast seda, president Reagan alustas Ameerika relvastuse suurendamist.

KONVERENTS MOSKVAS

Hiljuti Moskvasse rahu eest võitlemiseks kokku aetud ülemaailmsete kirikutegelaste konverentsile oli Vene riik omal kulul lasknud sellele kohale tuua suure osa konverentsi tegelasi vähemarenenud maadest kes vene ettepanekute läbiviimiseks moodustasid kindla kätetõstjate kogu. Pole siis imestada kui üks kõneleja teise järele ründas Ameerika poliitikat. Seejuures konverentsi ametid olid kõik venelaste poolt ette äramääratud. Ameerika evangelist Billy Rahamile anti kaaviari — millest tavaline venelane ei julge isegi unistada — niipalju kui ta jõudis süüa, ja teda veeti Moskvas ringi suure limusiiniga. Samal ajal Ida-Euroopa tähtsaid kirikutegelasi sõidutati ringi Ungaris ehitatud tavalise bussiga. Graham hiljem hakkas suure häälega kinnitama, et Venemaal ei olevat usu tagakiusamist! Aga üks väike episood usuvabaduse tegelikust olukorrast Venemaal näitas midagi muud. Kui kongressile kutsutud üks Ameerika pastor astus Moskvas lennukilt maha, siis temalt konfiskeeriti kõik usuteaduslikud raamatud koos piibliga.

Venelaste poolt inimeste aatomsõjaga hirmutamine ja ettepanekud tuumrelvade valmistamise kinnikülmutamiseks, on hakanud levima üle Ameerika. Isegi mõned poliitikud Washingtonis on esitanud mitmekümne rahvasaadiku allkirjadega nõude Kongressile, sama nõude nagu Venemaa soovitab. Ka Californias tuumrelvade töötlemise kinnikülmutamise ettepanek tõi kiiresti kokku üle 750 000 allkirja, mitmekordselt rohkem, kui seda loodeti.

Reagani Eureka kõne oli osavalt kokku seatud ja õigel ajal ette kantud, lastes auru välja Moskvast juhitud tuumrelvade protesti liikumisest.

KAIKAS

OVER 50 YEARS OF GM SALES AND SERVICE
HOGAN GM
Chev Olds Limited
5000 Sheppard Ave. E., Scarborough, Ont. M1S 4L9
PAUL JUTTUS
Müük ja rentimine
Äris 291-5054
Kodus 423-5716

Ehatare otsib
ÕDE (RN) VÕI
ABIÕDE (RNA)
täis või osalise ajaga.
Tel. 284-0828 või 284-0829

KAS SEISAME KOLMANDA MAAILMASÕJA LÄVEL?

Kanada kaitseministeeriumi poolt läbi viidud küsitlus näitab, et enamik kanadlasi kõikidelt tööaladelt ja mitmesuguse sissetulekuga usuvad, et järgmine suursõda algab järgmise 10 aasta jooksul.

See arvamine suureneb pidevalt ja sellele aitab kaasa Ameerika Ühendriikide ja Venemaa vahekordade halvenemine. Uue USA presidendi R. Reagani Valgesse Majja asumisega vahekord Venemaaga muutus teravamaks ja võimalused sõja puhkemiseks suurjõudude vahel suurenevad. Paljud sõjalised ja poliitilised vaatlejad arvavad, et vähe tähelepanu pööratakse kõige olulistemale sõja puhkemise võimalustele — sõja alustamine õnnetu juhuse tõttu ja kohalik kokkupõrge mida ei saada kontrollida ja laieneb sellega suurjõudude vaheliseks arveteõiendamiseks.

Tõsiasi on, et suurriigid ei ole kunagi varemalt nii täielikult relvastatud olnud kui on seda praegu. Samuti ei ole varemalt diktaatorlikkudele võimudele relvastus olnud nii kergesti kättesaadav.

☆ Kolmekümneviie aastase „rahu" jooksul on toimunud 150 vähemat või suurema ulatusega sõjalist kokkupõrget, mille kogu kestvus on 400 aastat.

☆ 50% uurimistest on uute relvade tootmiseks. USA-s on üks isik igast kaheteistkümnest töötajast seotud relvade tootmisega.

☆ Iisraeli lennuvägi on suurem kui Inglis- ja Prantsusmaal kokku. Pentagoni kompuuteri alusel on Iisrael võimeline võitma sõja kahe eelpool nimetatud riigiga.

Kui Salt II kokkulepe kirjutatakse alla ja sellest kinni peetakse, on riikide relvastus siiski palju suurem kui oli seda 1976. aastal. Kuigi aatomrelvad on enamikus ainult nii poliitilise ja sõjalise jõu näitamiseks ja suurvõimud hoiduvad seda tegelikult kasutamast, jääb siiski küllalt võimalusi rahuaegseteks õnnetusteks.

Aatomrelvade kasutusele võtmine võib toimuda ka Ameerika Ühendriikide liitlase või mõne riigi poolt kelle pinnal asuvad aatomrelvade laod. Paljud riikidest, kes on lubanud oma pinnale paigutada ameeriklastel aatomrelvi, on diktaatorlikud võimud ja neil on tülisid oma siseasjades kui ka naabritega.

Kolmandaks võimaluseks on ameeriklaste endi poolt kasutamine ilma vastava loata või korralduseta.

Neljandaks on õnnetused: 1945 aastast alates on ameerika sõjaväel olnud üks õnnetus aastas, mis senini on kõik õnnelikult lõppenud.

Kõige kardetavam õnnetus juhtus 1961. aastal kui lennukilt kogemata pääses lahti 24 megatonniline pomm, mille plahvatus ja hävitusvõime on 1800 korda suurem kui oli seda ameeriklaste poolt Hiroshimas kasutatul. Suure õnnetuse hoidis ainult ära viimase kaitseriivi mitte avanemine. Kaitseriive on kuus. Kolm aastat varem kaotas aatompommi transporteeriv lennuk selle asustamata maaalale, kus toimus ka plahvatus, kuid ilma kahjustusi tegemata.

1958. aastal oli lennuõnnetus B52 transportlennukiga. See juhtus samuti asustamata põhja-alal Grööni-maal. Kuigi aatomrelvi omavad riigid püüavad kõiki kaitseabinõusid kasutusele võtta, et need õnnetuse või mõnel muul viisil kasutusele ei tuleks, siiski jääb võimalus, et hariliku relvastusega toimuva sõja puhul kaotaja riik viimase võimalusena võtab need kasutusele.

H.K.

LUGEJA KIRJUTAB

„Meie Elu" avaldab meeleaoo oma lugejate mõtteavaldusi — ka neid mis ei ühtu ajalehe seisukohtadega. Palume kirjutada kokkuvõtlikult ja lisada oma nimi ja aadress. Toimetus jätab endale õiguse lugejate kirju redigeerida ja lühendada ning mittesobivuse korral jätta avaldamata.

Laineidlöönud kõne

Londoni eestlaskond peab vajalikuks avalikult ajakirjanduses vastata viimaste kuude jooksul Peeter Einola kõne suhtes ilmunud kriitikale. Paistab, et teatud meie juhtkonna inimesi kummitab kergesti meie noorema sugupõlve nn. „uued liinid" suhtumises eestlusse, millised teatava määral ei ühtu kunagi kaasatoodud rangete põhimõtete ja ideaalidega. Need lahkarvamused on eksisteerinud juba palju aastaid.

Kriitikud ignoreerivad täiesti tõika, et ajad ja olukorrad on muutunud. Meie noored on üles kasvanud võõraste rahvaste keskel. Selle mittearvestamine oleks tegelikkuse valesti mõistmine. Meie järeltulijatest ei saa alati rahvuslikult mõtlevaid eestlasi. Kuidas muidu seletada tuhandete vanade ja noorte kadumist meie ühiskonnast? See oli mida Peeter Einola E.V. aktusekõnes Londonis püüdis selgitada. Ta soovis leida teid, kuidas noori meie rahvuslikku tegevusega siduda. Tema isiklik panus selles töös on olnud hinnatav. Eesti tööd ei tee ta mitte sunnitult.

Kui noorte kritiseerijatel oleks õigus, siis peaks EKN-u Rahvuspoliitiline Komisjon küll peale Peeter Einola samuti tegema eesti noortega, kes omavahel inglise keelt räägivad, muulastega abielluvad ja muidugi ka nende vanemad, kes seda lubavad. Kuhu selline mõtlemisviis välja viiks, on igale kaineltmõtlevale inimesele selge. Meie arusaamine on, et tuleks noori aidata saada ja jäädа headeks eestlasteks suurema arusaamise, kaasabi ja sõbralikkusega.

K. LOONE
Londoni Eesti Seltsi esimees

Kas pagulas-, välis- või pühapäeva-eestlane?

Lugeja H. Toomsalu väidab, et Nõukogude Liidu okupatsiooni eest Eestist põgenejad ja nende järeltulijad saavad olla vaid pagulaseestlased. Nii üllas kui see mõte ka ei ole, saab seda siiski vaid soovina võtta. Kas ollakse pagulas-, välis- või pühapäevaeestlane või koguni oma päritolu hüljanud kanadlane oleneb väikust mille tegemist kellelegi keelata ei saa. Mõisteliselt on poliitiline pagulane isik, kes oma kodumaalt on seal välitseva poliitilise olukorra tõttu ajutiselt lahkunud. Kuna selline pagulane olukorra muutudes oma kodumaale tagasi pöördub, siis ei assimileeru ta oma asukohamaa ühiskonda.

Suurema vaevata võime nentida, et paljud kes Eestist pagulastena lahkusid on väliseestlasteks hakanud. Nii nagu enamus immigrante kasutavad nad eestikeelses vestluses ohtralt ingliskeelseid sõnu, nimetavad Kanada valitsust meie valitsuseks ja hääldavad oma nime nagu oleks see ingliskeelne sõna. Ebatõenäolik on ka, et need poolassimileerunud eestlased oma vabale kodumaale kord tagasi siirduks. Eelnenu põhjal jõuame tahtmatult kurvale järeldusele, et pagulaseestlaskond on suurearvuline vaid aktusekõnedes. See tõik iseenesest veel ei takista kedagi nii eesti kultuuri kui Eesti vabaduse eest tegutsemast. Isegi täisvereline kanadlane võib olla tubli estofiil ja Eesti vabaks saamise teostub ikkagi kodumaal eluneva rahva eluõiguse pärast.

Selle pärast et kõik kes soovivad võiks eestluse heaks midagi oma jõu ja tahtekohaselt teha, ei ole meil õigust nõuda, et P. Einola (kes on eesti ühiskonnas aktiivne) loobuks olemast estofiil lihtsalt selle tõttu, et tal oli julgust ütelda seda, mida paljud tegudes väljendavad. Heaks illustratsiooniks, et P. Einola taunimine võib katla ja paja keskusteluks kujuneda on E. Kiilaspea (kelle rahvuslikke teeneid ei või mitte alahinnata) lugejakiri, milles juba vanadel eestlastel käibel olnud ütelus sogases vees kalapüüdmise kohta, autori arvates ainult inglise keeles öelduna arusaadavaks muutub. On selge, et ideaalselt peaksid kõik võõrsil elavad eestlased endid pagulaseestlastena tundma ja vastavalt käituma. Arvatavasti ei jätku kõigil idealismi suurteks tegudeks, kuid kultuurkeelena tunnustatud eesti keele solkimatu kasutamine ei tohiks isegi väliseestlastel üle jõu käia.

H. KIVILO (pagulane)

Eesti Sihtkapital Kanadas
Annetused, testamendi-pärandused ja mälestusfondid on tulumaksuvabad. Suunake oma annetused noortele ja teistele eesti organisatsioonidele
Eesti Sihtkapital Kanadas
kaudu tulumaksuvaba kviitungi saamiseks. — Eesti Maja, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

„MEIE ELU" on eestluse hoidja ja ühendaja paguluses, püüdes kaasa aidata eesti keele säilitamiseks ja kasvava noorsoo hoidmiseks meie rahvusgrupi liikmena — seepärast lugege ja tellige „MEIE ELU".

Juudid süüdistavad:

OMAD ASUTUSED SÕJAKURJATE

WASHINGTON — Barney Frank (demokraat) nõuab uurimise alustamist, kas USA-sse on „shmugeldatud" sisse sõjakurjategijaid, kes rakendati riigiteenistusse eriülesannetega. Frank esines televisioonisaates „60 Minutes", kus endine kohtuministeeriumi eriuurimisosakonna (OSI) süüdistaja John Loftus ütles, et valitsuse ametnikud ei arvestanud presidentide Roosevelt'i ja Truman'i erikorraldusi.

Seda olevat varjatud kuni 1978 aastani. Nende immigratsioonidokumendid olevat hoitud salajas Kongressi, kohtute ja CIA eest. Kaitseministeeriumi, välisministeeriumi ja FBI esindajad keeldusid esialgu seletustest.

TÖÖTAB RAADIOLE

Loftus väitis, et enam kui 300 kollaboratsioonisti Nõukogude Valgevenest elavat USA-s ja mõned neist olla ikka veel valitsuse või selle agentuuride teenistuses. Üks neist, keda nimetati televisioonisaates, on Vilis Hazner, kes ühe väljaande kohaselt oli olnud Riias läti omakaitse ohvitser ja natside poolt kontrollitud politsei organisatsioonis „Schutzmannschaft", oli Radio Free Europe ja Radio Liberty kaastööline. Teda ta

EESTLASED P.-AMEERIKA

Balti ujumisvõistlusel, mis toimu sid laupäeval, 29. mail York University Glendon College ujulas, kus kõi distantsid olid jardides ja kus eeslased ujusid 16 uut P.-Ameerika Balirekordi, saavutades 34 esimest, teist ja 10 kolmandat kohta, kujunsid eestlaste üksikasjalised tagajajed järgmisel:

TÜTARLAPSED

10 a. ja nooremad. Kia Puhm tu esimeseks 100 eristiilis 1.27 ja savutas teised kohad 50 vabastiilis 34, 50 selili 39,9 ja 50 liblikstiilis 41,9. Tna Lockie tuli teiseks 50 rinnuli 46, saavutas kolmandad kohad 50 vaba 34,8, 50 selili 40,7 ja 50 liblikstiili 45,1.

11—12 a. vanusegrupp. Valia Reisalu saavutas kõikidel aladel esikhad uute Balti rekorditega: 50 vbalt 27,9, 50 selili 32,3, 50 liblik 30,2 ja 200 eristiilis 2.30. Tama Tambre tuli kolmandaks 50 rinnu 49,0 ja 50 liblikstiilis 41,4.

13—14 a. vanusegrupp. Julie Lock tuli esimeseks 100 rinnuli 1.34,8 teiseks 100 vabalt 1.11,5 ja 100 sel 1.24,7.

Naiste vabaklass (15 a. ja van mad). Cindy Õunpuu tuli esimesel uute Balti rekorditega: 100 rinnu 1.09,2, 100 liblikst. 1.06 ja 200 eristlis 2.20,7, tuli teiseks 100 vabalt 57 Tiina Madisso tuli esimeseks u Balti rekordiga 100 vabalt 57,4, 1 selili 1.11,3 ja teiseks 200 eristii 2.31,3. Lisa Lodkie tuli teiseks 100 lili 1.12,1, 100 rinnuli 1.24,3, 100 liliikstiilis 1.11,9 ja kolmandaks 100 vbalt 1.00,9.

POISID

10 a. ja nooremad. Peeter McCnan tuli teiseks 50 vabalt 43,9 ja kmandaks 50 selili 55,3.

11—12 a. vanusegrupp. Roder Bürke saavutas kõikidel aladel e kohad: 50 vabalt 28,3, 50 selili 34 50 liblikst. 32,5 ja 200 eristiilis 2.45 Toomas Olvet saavutas esikoha rinnuli 48,1.

13—14 a. vanusegrupp. Kenny Aberg saavutas esikohad uute Ba rekorditega 100 vabalt 55,0, 200 estiilis 2.21,5, tuli teiseks 100 liblik 1.07 ja kolmandaks 100 selili 1.10 Alex Nerska võitis esikohad uu Balti rekordidega 100 liblikst. 1. 100 rinnuli 1.10,3, 200 eristiilis 2.2 ja tuli teiseks 100 selili 1.10,1. Robo Reiman tuli kolmandaks 100 vab 58,9 ja 100 liblikst. 1.07,8.

Meeste vabaklass (15 a. ja va mad). Hillar Lainevool saavutas k kidel aladel esikohad: 100 vab 52,4 100 selili 1.03, 100 rinnuli 1.0 ja 200 eristiilis 2.13,5. Ian Hopp s vutas esikoha 500 vabalt 5.39,1, t teiseks 100 vabalt 59,0, 100 rinn 1.20,7 ja 200 eristiilis 2.37,7. Indduaalselt üks uus Balti rekord (2 erist. K. Ahlberg ja A. Nerska) lä kahele nimele, kuna ajad olid tä selt võrdsed.

TEATEUJUMISED

võideti eestlaste poolt. Tütarlaps 14 a. ja nooremad: 200 vabalt 2.1 ja 200 eristiilis 2.31,1. Saavutati uu Balti rekordid: naiste vabaklas 200 vabalt 1.50 ja 200 eristiilis 2.02.

Meeste vabaklassis 200 vabalt 1.4 ja 200 eristiilis 2.01,3.

Poisid 14 a. ja nooremad. Saavu ti uued Balti rekordid 200 vab 1.52,2 ja 200 eristiilis 2.04,4.

Erimedalid said 10 ja noorema Mathew Taraska (leedu) ja Da

KOLMANDA ÕJA LÄVEL?

Tõsiasi on, et suurriigid ei ole kunagi varemalt nii täielikult relvastatud olnud kui on seda praegu. Samuti ei ole varemalt diktaatorlikkudele võimudele relvastus olnud nii kergesti kättesaadav.

★ Kolmekümneviie aastase „rahu" jooksul on toimunud 150 vähemat või suurema ulatusega sõjalist kokkupõrget, mille kogu kestvus on 400 aastat.

★ 50% uurimistest on uute relvade tootmiseks. USA-s on üks isik igast kaheteistkümnest töötajast seotud relvade tootmisega.

★ Iisraeli lennuvägi on suurem kui Inglis- ja Prantsusmaal kokku. Pentagoni kompuuteri alusel on Iisrael võimeline võitma sõja kahe eelpool nimetatud riigiga.

Kui Salt II kokkulepe kirjutatakse alla ja sellest kinni peetakse, on riikide relvastus siiski palju suurem kui oli seda 1976. aastal. Kuigi aatomrelvad on enamikus ainult nii poliitilise ja sõjalise jõu näitamiseks, ja suurvõimud hoiduvad seda tegelikult kasutamast, jääb siiski küllalt võimalusi rahuaegseteks õnnetusteks.

Aatomrelvade kasutusele võtmine võib toimuda ka Ameerika Ühendriikide liitlase või mõne riigi poolt kelle pinnal asuvad aatomrelvade laod. Paljud riikidest, kes on lubanud oma pinnale paigutada ameeriklastel aatomrelvi, on diktaatorlikud võimud ja neil on tülisid oma siseasjades kui ka naabritega.

Kolmandaks võimaluseks on ameeriklaste endi poolt kasutamine ilma vastava loata või korralduseta.

Neljandaks on õnnetused: 1945 aastast alates on ameerika sõjaväel olnud üks õnnetus aastas, mis senini on kõik õnnelikult lõppenud.

Kõige kardetavam õnnetus juhtus 1961. aastal kui lennukilt kogemata pääses lahti 24 megatonniline pomm, mille plahvatus ja hävitusvõime on 1800 korda suurem kui oli seda ameeriklaste poolt Hiroshimas kasutatul. Suure õnnetuse hoidis ainult ära viimase kaitseriivi mitte avanemine. Kaitseriive on kuus. Kolm aastat varem kaotas aatompommi transporteeriv lennuk selle asustamata maaalale, kus toimus ka plahvatus, kuid ilma kahjustusi tegemata.

1958. aastal oli lennuõnnetus B52 transportlennukiga. See juhtus samuti asustamata põhja-alal Gröönimaal. Kuigi aatomrelvi omavad riigid püüavad kõiki kaitseabinõusid kasutusele võtta, et need õnnetuse või mõnel muul viisil kasutusele ei tuleks, siiski jääb võimalus, et hariliku relvastusega toimuva sõja puhul kaotaja riik viimase võimalusena võtab need kasutusele.

H.K.

Eesti Sihtkapital Kanadas

Annetused, testamendi-pärandused ja mälestusfondid on tulumaksuvabad. Suunake oma annetused noortele ja teistele eesti organisatsioonidele

Eesti Sihtkapital Kanadas

kaudu tulumaksuvaba kviitungi saamiseks. — Eesti Maja, 958 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

„MEIE ELU" on eestluse hoidja ja ühendaja paguluses, püüdes kaasa aidata eesti keele säilitamiseks ja kasvava noorsoo hoidmiseks meie rahvusgrupi liikmena — seepärast lugege ja tellige „MEIE ELU".

Eesti vabaks saamine teostub ikkagi kodumaal eluneva rahva eluõiguse pärast.

Selle pärast et kõik kes soovivad võiks eestluse heaks midagi oma jõu ja tahtekohaselt teha, ei ole meil õigust nõuda, et P. Einola (kes on eesti ühiskonnas aktiivne) loobuks olemast estofiil lihtsalt selle tõttu, et tal oli julgust ütelda seda, mida paljud tegudes väljendavad. Heaks illustratsiooniks, et P. Einola taunimine võib katta ja paja keskusteluks kujuneda on E. Kiilaspea (kelle rahvuslikke teeneid ei või mitte alahinnata) lugejakiri, milles juba vanadel eestlastel käibel olnud ütelus sogases vees kalapüüdmise kohta, autori arvates ainult inglise keeles öelduna arusaadavaks muutub. On selge, et ideaalselt peaksid kõik võõrsil elavad eestlased endid pagulaseestlastena tundma ja vastavalt käituma. Arvatavasti ei jätku kõigil idealismi suurteks tegudeks, kuid kultuurkeelena tunnustatud eesti keele solkimatu kasutamine ei tohiks isegi väliseestlastel üle jõu käia.

H. KIVILO (pagulane)

Juudid süüdistavad:

OMAD ASUTUSED „SHMUGELDASID" SÕJAKURJATEGIJAID USA-SSE

WASHINGTON — Barney Frank (demokraat) nõuab uurimise alustamist, kas USA-sse on „shmugeldatud" sisse sõjakurjategijaid, kes rakendati riigiteenistusse eriülesannetega. Frank esines televisioonisaates „60 Minutes", kus endine kohtuministeeriumi eriuurimisosakonna (OSI) süüdistaja John Loftus ütles, et valitsuse ametnikud ei arvestanud presidentide Roosevelt'i ja Truman'i erikorraldusi.

Seda olevat varjatud kuni 1978 aastani. Nende immigratsioonidokumendid olevat hoitud salajas Kongressi, kohtute ja CIA eest. Kaitseministeeriumi, välisministeeriumi ja FBI esindajad keeldusid esialgu seletustest.

TÖÖTAB RAADIOLE

Loftus väitis, et enam kui 300 kollaboratsioonisti Nõukogude Valgevenest elavat USA-s ja mõned neist olla ikka veel valitsuse või selle agentuuride teenistuses. Üks neist, keda nimetati televisioonisaates, on Vilis Hazner, kes ühe väljaande kohaselt oli olnud Riias läti omakaitse ohvitser ja natside poolt kontrollitud politsei organisatsioonis „Schutzmannschaft", oli Radio Free Europe ja Radio Liberty kaastööline. Teda tahéti deporteerida, mis aga ei läinud korda ja nüüd olevat Hazner taas vanas kohas tööle rakendatud.

General Accounting Office leidis 1978. a., et sõjaväe luureasutistes oli palgatud 21 tuntud natsi-sõjakurjategijat „informatsioonillikatena".

JALITAMINE JATKUB

Allan Ryani poolt juhitud OSI loodi kohtuministeeriumi poolt USA-s elunevate arvatavate natside jälitamiseks ja kohtu alla andmiseks. Möödunud kuul „House Judiciary Committee' lükkas tagasi M. Caldwell Butler'i (republikaan) ettepaneku lõpetada selle eriuurimisasutise finantseerimine, kes saab umbes 3 miljonit dollarit aastas. Vastuettepaneku tegi Barney Frank (demokraat), kes ütles, et meie oleme võtnud omale ajaloolise ülesande kõrvaldada ja deporteerida sõjakurjategijad nii kaua kui nad elavad. Kui meie lõpetame natsi sõjakurjategijate jälitamise, on see hirmuäratavaks signaaliks teistele maailma rahvastele.

„The Jewish News" teatel juutide juhid pöördusid president Reagani ja Kongressi poole, et tehtaks kohe korraldus tõstatatud süüdistuste uurimiseks.

EESTLASED UJUSID 16 UUT P.-AMEERIKA BALTI REKORDIT

Balti ujumisvõistlusel, mis toimusid laupäeval, 29. mail York University Glendon College ujulas, kus kõik distantsid olid jardides ja kus eestlased ujusid 16 uut P.-Ameerika Balti rekordi, saavutades 34 esimest, 17 teist ja 10 kolmandat kohta, kujunesid eestlaste üksikasjalised tagajärjed järgmisel:

TÜTARLAPSED

10 a. ja nooremad. Kia Puhm tuli esimeseks 100 eristiilis 1.27 ja saavutas teised kohad 50 vabastiilis 34,4, 50 selili 39,9 ja 50 liblikstiilis 41,9. Tina Lockie tuli teiseks 50 rinnuli 46,7, saavutas kolmandad kohad 50 vabalt 34,8, 50 selili 40,7 ja 50 liblikstiilis 45,1.

11—12 a. vanusegrupp. Valia Reinsalu saavutas kõikidel aladel esikohad uute Balti rekorditega: 50 vabalt 27,9, 50 selili 32,3, 50 liblikst. 30,2 ja 200 eristiilis 2.30. Tamara Tambre tuli kolmandaks 50 rinnuli 49,0 ja 50 liblikstiilis 41,4.

13—14 a. vanusegrupp. Julie Lockie tuli esimeseks 100 rinnuli 1.34,8 ja teiseks 100 vabalt 1.11,5 ja 100 selili 1.24,7.

Naiste vabaklass (15 a. ja vanemad). Cindy Õunpuu tuli esimeseks uute Balti rekorditega: 100 rinnuli 1.09,2, 100 liblikst. 1.06 ja 200 eristiilis 2.20,7, tuli teiseks 100 vabalt 57,6. Tiina Madisso tuli esimeseks uue Balti rekordiga 100 vabalt 57,4, 100 selili 1.11,3 ja teiseks 200 eristiilis 2.31,3. Lisa Lockie tuli teiseks 100 selili 1.12,1, 100 rinnuli 1.24,3, 100 liblikstiilis 1.11,9 ja kolmandaks 100 vabalt 1.00,9.

POISID

10 a. ja nooremad. Peeter McConnan tuli teiseks 50 vabalt 43,9 ja kolmandaks 50 selili 55,3.

11—12 a. vanusegrupp. Roderik Bürke saavutas kõikidel aladel esikohad: 50 vabalt 28,3, 50 selili 34,6, 50 liblikst. 32,5 ja 200 eristiilis 2.45,1. Toomas Olvet saavutas esikoha 50 rinnuli 48,1.

13—14 a. vanusegrupp. Kenny Ahlberg saavutas esikohad uute Balti rekorditega 100 vabalt 55,0, 200 eristiilis 2.21,5, tuli teiseks 100 liblikst. 1.07 ja kolmandaks 100 selili 1.10,4. Alex Nerska võitis esikohad uute Balti rekordidega 100 liblikst. 1.04, 100 rinnuli 1.10,3, 200 eristiilis 2.21,5 ja tuli teiseks 100 selili 1.10,1. Robert Reiman tuli kolmandaks 100 vabalt 58,9 ja 100 liblikst. 1.07,8.

Meeste vabaklass (15 a. ja vanemad). Hillar Lainevool saavutas kõikidel aladel esikohad: 100 vabalt 52,4 100 selili 1.03, 100 rinnuli 1.07,1 ja 200 eristiilis 2.13,5. Ian Hopp saavutas esikoha 500 vabalt 5.39,1, tuli teiseks 100 vabalt 59,0, 100 rinnuli 1.20,7 ja 200 eristiilis 2.37,7. Individuaalselt üks uus Balti rekord (200 erist. K. Ahlberg ja A. Nerska) läks kahele nimele, kuna ajad olid täpselt võrdsed.

TEATEUJUMISED

võideti eestlaste poolt. Tütarlapsed 14 a. ja nooremad: 200 vabalt 2.12,7 ja 200 eristiilis 2.31,1. Saavutati uued Balti rekordid: naiste vabaklassis 200 vabalt 1.50 ja 200 eristiilis 2.02,7.

Meeste vabaklassis 200 vabalt 1.43,8 ja 200 eristiilis 2.01,3.

Poisid 14 a. ja nooremad. Saavutati uued Balti rekordid 200 vabalt 1.52,2 ja 200 eristiilis 2.04,4.

Erimedalid said 10 ja nooremad: Mathew Taraska (leedu) ja Daina Grigaras (leedu). 11—12 a.: Roderik Bürke ja Valia Reinsalu. 13—14 a.: Alex Nerska ja Kelly Hill (läti). 15 ja vanem: Hillar Lainevool ja Cindy Õunpuu.

Võistluse peakorraldajaks oli P. Reinsalu ja abilisteks osa võistlejate vanemaid. Võistlus kulges väga sujuvalt ja kestis ainult 2½ tundi. Valia Reinsalu'le, kes oli tunnistatud eelmise aasta parimaks eesti naissportlaseks, anti üle vastav eriauhind.

HARALD RAIGNA

SPORT

9-aastane Ingrid Seck (Sydney, Austraalia) ületamas lõpujoont 800 m finaalis Little Athletics Zooni meistrivõistlustel, tulles ajaga 2 min. 52,88 sek. neljandale kohale. Eelmisel päeval saavutas Ingrid viienda koha 1500 m jooksus ajaga 5 min. 55,8 sek. Ingrid Seck oli üheks eesti päritoluga nooreks, keda USA-s ilmuv Eesti Spordi Bülletani 1981 a. sügisnumber nimetas „spordi imelapseks", tema poolt 8-aastasena saavutatud kaugushüppe tulemuse tõttu, mis 3,29 meetriga oli 74 sentimeetrit parem järgmisest, paguluses teadaoleva samavanuse tagajärjest.

Foto — Georg Seck

Kuldmedal Marie Lemberile

Meie parim pikemate distantside ujuja Marie Lember võistles 4.—6. juunil Guelph'is, Ont. toimunud ujumisvõistlusel, kus ta võttis naiste klassis esikoha 200 m liblikujumises ajaga 2.32,99, saavutades kuldmedali ja tuli kolmandaks 200 m rinnuli ajaga 2.08,10 ja 400 m vabastiilis ajaga 4.44,85, saavutades pronksmedalid. Osavõtjate rohkuse tõttu oli igal võistlejal lubatud võistelda ainult kolmel alal. 200 m liblik- ja rinnuliujumises saavutas uued isiklikud rekordid.

HARALD RAIGNA

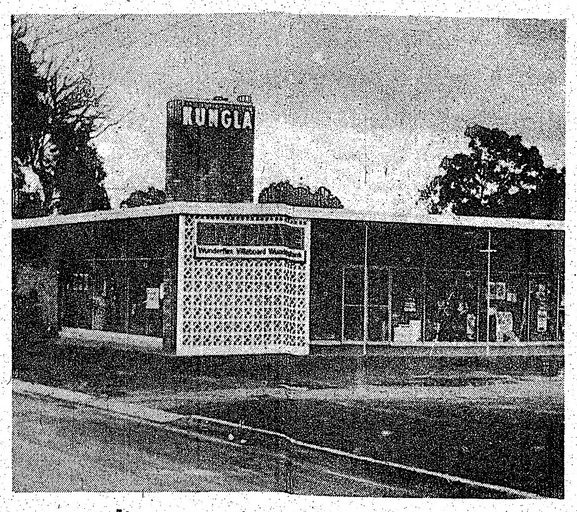

Austraaliast

THIRLMERE „KUNGLA" LIKVIDEERIMISELE

Thirlmere vana-eestlaste poolt 30-nendatel aastatel asutatud kooperatiiv „Kungla" on teatanud oma liikmetele, et on asutud revidentide soovil likvideerimisele. Omaaegselt õitsev ja jõukas ettevõte on juba viis aastat olnud puudujääkides. Eestlased, peale paari erandi, on lõpetanud kanafarmid. Uued, nende litsentsid omandanud suur-ettevõtted, on aga asunud kooperatiivist mööda minnes „tagaõue" varustamise juurde vältides n.n. „overhead" makse.

„Kungla", mille valgus-reklaam soojendas eestlaste südameid, ning nimi autodel Thirlmere saabumisel on seega kadumisele määratud. 450 osanikule on teatatud, et likvideerimise puhul saadavad summad katavad võlgnike kohustused.

BUXTON 100 AASTANE

Eestlaste keskusest Thirlmeres 6 km eemal asuv 700 elanikuga Buxtoni linnake tähistas 1. juunil 1982 oma 100 aasta nimepäeva pidustustega, mis kestavad aasta lõpuni. Buxton on kõige kiiremini kasvav asula kogu maakonnas (shires). Nii on õpilaste arv kasvanud paari aastaga kahekordseks, üle saja. Nende hulgas on rohkelt soomlasi kui ka mõned eestlased. Omaaegselt oli isegi kavas sinna alalise noorte-laagri ehitamine.

Buxtonile nime andjaks oli William Parnwell, kelle üks järglasi Inglismaal oli abielus Sir Stafford Cripps'iga, kes 1939. a. suvel Inglise delegatsiooni juhina keeldus Nõukogude Liidu survele järgi andmast, et loovutaks Balti riigid N.L. „hoole alla". Parnwell oli aga omakorda Lyonist pärit hugenotist pagulane, kelle järglane oli isegi inglise (Tower) vangitorni ülemaks, s.o. ajal mil Inglise valitsuse krooni tegelik võim on näputäie vangivalvurite asjaks.

SOOME AJALEHT OTSIB EESTLUST AINULT OKUPEERITUD EESTIST

OULU (M.E.) — 14. mail peeti Põhja-Soome linnas Oulus pidu, kus keskpunktiks oli Eestist tulnud luuletaja Debora Vaarandi, kelle luuletõlke võistluste tulemused avaldati.

Ajaleht „Kaleva" tõi mitu lehekülge Vaarandi elust, toodangust ning võistlusest osa võtnute suurest arvust. Seega on kodanlikust „Kalevast" viimaste aastate jooksul saanud Nõukogude Eesti kultuuri propagandist ja austaja, eesotsas lehe direktori Aaro Korkeakiviga, kes tahab olla realist praeguses olukorras". Tänu „Kalevale", paistab Vaarandi olevat isegi Marie Underist märgatavalt populaarsem. Seda arvamust toetab ka osavõtjate ja tõlgete arvud: Under 59 isikut natuke üle 200 luuletõlkega, Vaarandi 139 isikut ja üle 800 tõlkega. Seda rõhutas ka „Kaleva" võrreldes neid arve 1978. a. Oulu ülikooli soome instituudi ja „Kaleva" poolt korraldatud tõlkevõistlusega. Võib küsida, kas nood kaks poetessi siiski on üldse võrreldavad? Ajalehe järgi olevat Vaarandi siiski sõjajärgse Eesti suurim ja andekaim poetess.

Esimene auhind läks 20-aastasele Helsingi neiule nimega Johanna Laakso, kes õpib läänemere-soome keeli. Preemiaks oli kas 1500 mk sõiduks Eestisse või siis 2000 mk ilma sõiduta. Laakso innustajaks hõimukeele õppimisele olnud nüüd juba tagasi Eestisse jõudnud Helga Laanpere. Johanna Laakso tõlkis runo „Valaiden elämästä" (Vaalade elust).

Teisele kohale tuli Tamperest pärit lektor Veikko Salminen „Maanteel"-sarjaga ja auhinnaks anti 1500 mk. Kolmanda preemia sai samuti Tamperest pärit kassapidaja Hanne le Lempinen luuletusega „Sisänäkymä" (Sisevaade) ning 1000 marka.

Seitse tõlkijat sai veel nn. aumainimise ja nendest võibolla tuntuimad on Eesti Raadio toimetaja Kulle Raig ning Lahti linna raamatukogupidaja, estofiil Aino Kaasinen. Ainukeseks Põhja-Soome esindajaks seitsme hulgas oli Kuhmo vallas elav insener Hannu Huotari. Lähematel aegadel kavatsetakse kõik parimad tõlkijate tulemused avaldada luulekogumikuna.

Vaarandi viibis Soomes enam kui nädala „Kaleva" külalisena. Eestlanna auks korraldatud pidulikul koosviibimisel kõnelesid peale „Kaleva" direktori Korkeakivi, ka Jyväskylä ülikoolis esimest aastat eesti keelt õpetav prof. Karl Muru, kes ütles et kõik Eesti parimad luuletajad on naised; Lydia Koidula, Anna Haava, Marie Under, Betti Alver ja Debora Vaarandi, kes ise ei tahtnud oma noorusaja luuletusi soomendatavate hulka (üsna arusaadav!). Ta ütles edasi, et eesti luules toimus suur murrang 1950-ndate poole kohal ning iseloomustas Vaarandi teoste poeetilist sisu ja tähtsust. Samuti kõneles zhürii esimees Tauno Lähteenkorva. Eesti keele lektor Mart Mäger luges algkeeles tõlgete tekste.

Kõrvaltoas jätkunud „vabamal peol" rääkis direktor Korkeakivi, et ka tulevikus tahab ajaleht Kaleva jätkata Nõukogude Eesti kultuuri tutvustamist. Sama meelt oli lektor Tauno Lähteenkorva, kes avalikult mainis, et meie rahvaste vahel olevat alanud uus kultuuriline suund ja möödas on aeg, mil eestlust otsiti Rootsist, kuna seda polnud võimalik otsida Eestist. Nüüd mõlemate arvates ei olevat eestlust enam mujal kui N. Eestis, sest „oleme ju realistid".

Agronoom Richard Leetoja suri Tallinnas

Eestist saabunud teatel on agr. R. Leetoja surnud 26. aprillil Tallinnas. Ta oli sündinud 17. augustil 1903 aastal Avinurmes Tartumaal. Peale T.Ü. Põllumajandusteaduskonna lõpetamise 1928 aastal oli ta jaoskonna agronoom Kloostris 1928—1931 a. ja 1931—1933 a. Amblas. 1933 aastast Põllutöökoja Järvamaa maatulunduskonsulent. Okupatsioonide ajal ja ka nõukogude algul oli ta Põllutööministeeriumi teenistuses kuni 1948 aastani. Hiljem teenis ta Tallinna ja Saku näidisaianduses agronoomina kuni pensionile minekuni 1970 aastal. Haigestus eesnäärme põletiku 1978 aastal. 1982 a. jaanuarist kuni surmani viibis haiglas vähi haiguse tagajärjel.

A. TARMET

EI MINGIT KOMPROMISSI KOMMUNISTIDEGA

K. Pätс — 1918.

JAAN ROOS REKORDITE HOOS

30. mail võitis Bert-Life Memorial 10 km ja 5 km kõndimise lahtise (All-Comers) võistluse Jaan Roos, kusjuures parandas omi Masterite klassi (45+) rekordeid vastavalt 47 min. 37 s. ja 23 min. 25 s. aegadega.

Võistlus peet iToronto High Park'i 1,8 km ringiga kergelt künklikul teel soodsa ilmaga.

Kanada tippspordi paremustabelis („Athletics" Mai 1982) on Jaan Roos'i veebruaris siserajal sooritatud 3 km kiirkõnni aeg — 13 min. 22,72 s. — neljandal kohal! Jaan konstateerib, „et sammu pidada endast 20 a. noorematega on vaja pidevalt ja oskuslikult treenida".

erk

UUT PROOSAT UIBOPUULT, KRUSTENILT, LINDSAARELT, KOLGALT JA MÄGILT

Eesti Kirjanike Kooperatiivi uus poolsari välja kuulutatud

Ühenduses Eesti Kirjanike Kooperatiivi uue poolsarja esimese teose ilmumisega, milleks on Aili Helmi romaan „Vägivallamaa", on välja kuulutatud kirjastuse uus poolsari. Nagu kirjastuse vastavast teatmelehest nähtub, on peale Helmi teose kavas uusi proosaraamatuid Uibopuult, Krustenilt, Lindsaarelt, Kolgalt ja Mägilt.

AILI HELMI uus romaan „Vägivallamaa" on otsene järg sama autori varasemale teosele „Kuradil ei ole varju". Kui eelmine kirjeldas sõjajärgseid olusid Tallinna naistevanglas, siis seekordne viib sündmused Siberi vangilaagreisse, andes pildi eesti naiste kannatusteest seal. Raamat haarab eriti oma murdmatu heroilisuse, detailirikkuse ja olude tundmisega.

VALEV UIBOPUU on kavas kogumikuga „Toselli serenaad", milles leidub jutustusi, novelle ja dialooge, kusjuures pealkiri pärineb teose pikimast novellist. Keskseks motiiviks on aeg ja inimene tänapäeva raamistuses, mille taust aktuaalne ja äratuntav. See on raamat autorilt pärast kümneaastast vaikimist ja tekitab vastavat ootuselevust.

PEDRO KRUSTENI panuseks on lühilugude raamat „Kingitus". Pealkirjas peitub sõnasümboolika, mis tõotab rõõmuelamusi. Tegelikult ongi see 85-le eluaastale ligineva autori reibas käeulatus lugejale, millest heiastub elukogenud kirjaniku helge maailmavaade. Ta lühilood on kergeltloetavad, ent jätavad püsiva lugemiselamuse.

PEETER LINDSAARE „Kannatustee" on intervjuumeetodil koostatud teos ja meenutab mõnevõrra sama autori varasemat kogumikku „Mardus kiljatas". Küsimuses on mälestusteos Teisest maailmasõjast ja selle eel- ja järelaegadest, millest jutustavad tundmatuks jäävad tunnistajad. Antud episoodid kujunevad pingsaks pildisarjaks meie kodumaad ja rahva saatust mõjustanud sündmustest.

RAIMOND KOLGA „Vallavanema pärandustomp" pakub romaanivormis tagasivaate ajasündmustele Eestis pisut enne Teist maailmasõda. Vana vallavanem äkiline surm ühes Lõuna-Eesti kolkas kergitab üles põrandusküsimusi niihästi isiklikul kui ühiskondliku pinnal: Eesti on kriisiolukordades, mis kulmineeruvad ootamatuis sündmustes. Kolk jutustab pealtnägijaliku asjatundlikkusega.

ARVO MÄGI „Liivimaa jutud" on novellikogu laia ajalise haardega. Siin on sündmusi 14. sajandist kuni otse tänapäevani. Ühiseks nimetajaks kõigis on rahvuslik, poliitiline või isamaaline-liivimaaline motiiv. Tegelaste galerii on sellejuures niisama kirju nagu teose ajalooline taust. Kõigist kujudest vormuvad karakterid, mille erilaadsus nähtub probleemistiku valguses.

Torontos mälestati küüditatuid

St. Pauli katedraal Torontos täitus esmaspäeval, 14. juunil eestlastest, lätlastest, leedulastest ja nende kohalikest sõpradest, mälestamaks rahvuslikku mõrva, mille teostas nõukogude okupatsioon Baltikumis 14. juunil 1941. a.

Jumalateenistus algas vaimulike tuleku ja rahvuslippude toomisega kirikusse Eesti rahvuslippu kandsid Toronto Võitlejate Ühingu liikmed.

Kirklikke laulude vahel Toronto Eesti Segakoor laulis A. Viirlaidi „Haudadele", millele viisi oli loonud dr. Roman Toi, ja ühe laulu ladina keeles.

Küüditatute mälestuseks süüdati küünlad. Need toodi altari ette Balti Naiste Liidu liikmete poolt ja süüdati vastavalt õp. Udo Petersoo, Ivars Gaide ja Pavilas Dilys'i sõnavõttude saatel.

Külaliskõnelejaks oli parlamendiliige Michael Wilson.

☆

Seoses küüditamise aastapäeva tähistamisega USA-s, Kongress otsustas ühel häälel, Eesti Vabaduse Liidu ettepanekul, kuulutada 14. juuni Balti rahvaste Vabaduse Päevaks (Baltic Freedom Day).

Tänuavaldus

Suurim tänu kõikidele sõpradele, kes aitasid kujundada minu loomingule pühendatud kirjandusõhtust 21. mail ning koosviibimisest 22. mail meie perele meeldejääva ja südantsoojendava sündmuse!

Rohke osavõtu, kingituste ning kaugeltsaabunud tervituste kõrval tahaksin erilist tänu avaldada Korp! Sakalale minu kirjandusliku tegevuse tunnustamiseks määratud eriauhinna eest $3,000.00 suuruses. See Korp! Sakala üllas tegu meie — sageli vaeselapse ossa jäetud — kirjandusliku loomingu edutamiseks on eesti kultuurelus eeskujuks seadmist vääriv akt. Samuti südamlik aitäh Aleksander Haavaniidule EKK kirjandusauhinna eest! Omalt poolt tahan mõlemad auhinnad suunata ühe mu raamatu tõlkekulude kattena tagasi eesti kirjanduse teenimise aktiivsesse ringkäiku.

Tuhat tänu sõbrad lähedal ja kaugel — ka kodumaal — oma positiivsete tegude, soovide ja mõtete eest!

ARVED VIIRLAID

KOLIMISVÄLJAMÜÜK

ALGAS 7. JUUNIL 82 (Nr. 44614)

Tere tulemast kolimismüügile!

Müüme nüüd tõesti soodsalt nahkmööblit

Hinnad diivani ja tooli eest alates $1529.—

HINNAALANDUS 30—50%

Telgedel kootud vaibad, lambid, diivanilauad, raamaturiiulid ja voodid ½ hinnaga.

Nüüd on nahkmööbliäris ostja turg.

FINLANDIA GALLERY

1333 Kennedy Rd. — Telefon 752-9797

Avatud: esmasp., teisip., kolmap. 10—6, neljap. ja reedel 10—9, laup. 10—6

23. mail toimus Hamiltoni Eesti Luteriusu Koguduses leerinoorte õnnistamine õpetajate Tõnis Nõmmiku ja A. J. Connor'i poolt suurearvulise kirikuliste osavõtul. Orelil saatis Eva Rammo, solistiks oli sopran Valve Tali. Õpetaja Nõmmiku rahvuslikult hingestatud jumalateenistus kujunes meeldejääväks. Õnnistati kolm leerinoort. Pildil Paul Armand Kajaste ja Cindy Christina Kajaste, puudub Paul Edward Grünthal. Foto — Elna Kungla

Võidupüha tähistamine Montrealis

Võidupüha tähistamine toimub laupäeval, 26. juunil Lättemäe laanes Montreali Eesti Skaudisõprade Seltsi korraldusel. Algus kell 13.00 lipu heiskamisega. Järgnevad laskevõistlused ja spordimängud. Kell 17.00 algab Võidupüha aktus järgmise kavaga: Palvus, avasõna Montreali Eesti Seltsi esimehelt hr. R. Leitham'ilt, skautlike noorte kõnekoor, võidutule süütamine Montreali Eesti Võitlejate Ühingu esimehe E. Ruberg'i poolt, aktuse kõne dr. Ilmar Altosaar, auhindade väljaandmine, sõnalis-muusikaline põimik perekond Lauri Vaska'lt Bostonist, kaks laulu segakoorilt — juhatab Ingrid Pärk, lõpp-sõna Eesti Skaudisõprade Seltsi esimees skm. A. Soom. Külalisi on lubanud tulla ka väljaspool Montreali.

MOENÄITUS HAMILTONIS

Maikuu viimasel pühapäeval, pärast jumalateenistust, toimus Hamilton Seenioride Klubi juhatuse korraldusel kiriku saalis klubi käsitööringi tööde näitus koos ringi liikmete poolt valmistatud riietuseseme-te demonstratsiooniga.

Jumalateenistus oli uudne ja erinev, kuna teenis külalisena Kersti Pinna, kes on abiõpetajaks Toronto Rootsi koguduses.

Siirdudes alla saali, tutvuneti alul väljapanekutega, millised olid asetatatud seintele ja seinaäärsetele laudadele. Väikese grupi kohta üsna rikkalikult kokku toodud esemete hulgas leidus rahvamustrilisi seinavaipu, sohvapatju ja vöösid; heegeldatud ja varrastel kootud iluliinikuid, villaseid kleitisid, kampsoneid, peakatteid, sallisid, kindaid jne. Seletusi oma esemete kohta andsid valmistajad ise.

Selle järele istuti saali keskele paigutatud kevadlilledega kaunistatud kohvilaudade ümber.

Avasõna ütles esinaine Hilda Kleiner, kes esile tõstis Linda Tarka, kes oma teadmisi ja oskusi on jaganud klubi käsitööringi juhatajana. Pr. Kleiner kandis ka järgneva moeparaadi sõnalist osa, kirjeldades humoorikalt esitatava riietuse otstarvet, tegumoodi, materjali jne.

Esitatud olid peamiselt kleidid, jakid, ranna kostüümid jne. Ei puudunud ka meeste hommikumantel. Erilise menu ja tugeva aplausi osaliseks said omavalmistatud riietuse ja professionaalse esinemise poolest Manuela Jenkins, Hilda Kleiner, Maria Kägu, Aksella Miliunas, Elsa Woode ja mitmed teised.

Järgnevalt loositi välja hulk annetatud käsitööesemeid: sohvapatju, peakatteid, sallisid, vöösid, nukkusid jne.

Üritust, millest osavõtjaid oli sajakonna ümber, võib kõigiti õnnestunuks lugeda. Tänu peab ütlema Seenioride Klubi daamidele, kes Hamiltoni eesti ühiskonna tegevusse on toonud palju uut hoogu ja vaheldust.

A.W.

Neljapäeval, 10. juunil esines „Ehatares" Evelyn Koopi juhatusel Kalev Estienne võimlejate grupp: Karen Bayko, Lisa Bayko, Sirje Järvel, Ellen Kamoman, Monika Kask, Riina Kindlam, Anne Kungla, Erika Meipoom, Anita Oder, Heli Oder, Aime Olup, Taimi Petersoo, Tamara Tambre, Kathy Tihane ja Lydia Vander-Veen. Foto — O. Haamer

„Ehatares" esinenud Kalev Estienne võimlejatel oli seal mitmelgi vanaema. Pildil: Anne Kungla vanaema Elfride Kunglaga, Lydia Vander-Veen vanaema Mery Agur'iga, Heli Oder vanaema Amanda Möller'iga ja Kathy Tihane ema Ainoga, kes töötab „Ehatares" õena. Foto — O. Haamer

„ROOSAD PRILLID" SEEDRIORU VABAÕHULAVALE

Baltimore Eesti Seltsi Teater (BEST) esitab Seedrioru vabaõhulaval Suviharja pidustuste raames laupäeval, 3. juulil Hugo Raudsepa komöödia „Roosad prillid".

See on lihtne farss, lõbus eluoluline jant, kus intriig samm-sammult veeredes kõike enesesse mässib ja lõpuks laheneb nii nagu see teisiti laheneda ei saakski. Aga ometi, sellelt lihtsalt taustalt ilmuvad tegelased gaüks oma iseloomuliku minaga, kõik tugevalt karrikatuuris kui siiski reaalsed. Veel enam, mitte ainult nende „karrikatuurselt reaalsete" kujude vahel, vaid ka nende eneste seest ilmnevad sisemised konfliktid — nad ei olegi igaüks ainult üks isiksus, vaid neis elavad kaks „mina" samal ajal, üks minevikust ja teine olevikust. H.R. nagu tahaks ka publikut kaasa mängima panna, igaühte enese kohta küsima, et mitu „mina" siis temaski on?

☆

Näidendi lavastajaks on Aede Koppel-Klark ja lavakujundus on Maret Maistelt. Tegelaskonda kuuluvad: Gottlieb Peets, Õie Peets, Tiiu Raidma, Juta Olkio, Juhan Maiste, Lea Kiik, Meeta Liiv, Johannes Pedak, Toivo Tagamets ja Agu Ets. Etteütlejaks oin Ilme Roomets ja jumestajaks Ingrid Ulm.

☆

Raudseppa on ka varemalt Seedriorul mängitud. Suviharjal 1972 (I ÜEP-de ajal) tõi Eesti Rahvusteater Kanadas lavale tema „Mikumärdi", Kaarel Söödori avastuses.

Alates 1923. a. on H.R. kirjutanud 19 näidendit, neist ainult kolm veel 1940-ndail aastail. Kõik on komöödiad ja kõige populaarsemaid neist võiks nimetada ka „rahva tükkideks" nende rahvalikult lopsaka keele ja päevakorral olnud ühiskondlike olukordade esiletoomise ja piitsutamise poolest: Demobiliseeritud perekonnaisa (1923), Kikerpilli linnapead (1926), Sinimandria (1927), Mikumärdi (1929), Vedelvorst (1932), Salongis ja kongis (1933), Lipud tormis (1937) j.t. Aga selle välise lihtsuse ja rahvalikkuse taga on peidetud sügavamad mõtted, üldinimlikud kontrastid ja probleemid nii nagu nad elus esinevad. H.R. oli realist, aga ka filosoof ja tabav psühholoog. Need tema omadused tulevad eriti esile tema mitte just rahvalikult kõige populaarsemates komöödiates nagu Ameerika Kristus (1926), Põrunud aru õnnistus (1931) või Roosad prillid (1934).

Hugo Raudseppa on väga õieti võrreldud Bernard Shaw'ga. Ta oli silmapaistvaim ja menukaim näitekirjanik, aga ka viljakas esseist ja lugematute följetonide meister (Milli Mallikase varjunime all). Eesti Vabariigi Asutava Kogu liikmena oli ta selle sekretär, sotsiaal-demokraatide ridadest. Hiljem, mitte ainult kõigi elu-väärnähete vaid ka kõigi poliitiliste rumaluste halastamatu kriitik, kes ei leidnud soosingut ühegi rezhiimi juures. Saksa okupatsiooni ajal koguni keelati tema ühe näidendi (Vaheliku vapustused) mängimine ja nõukogude võimude poolt kuulutati ta „rahva vaenlaseks". Ta sündis Vaimastvere mõisa viinameistri pojana 1883. a. ja suri 1959. a. Siberis just temale suunatud ebainimliku käitumise tagajärjel. Tema haud on jäänud jäljetult teadmatuks.

Kui H.R. surmasõnum Eestisse jõudis, siis mitmed ütlesid: Milleks meiegi veel elame kui tema on surnud? Aga tõeliselt võiksime öelda, et ka kui kõik meie surnud oleme, siis H.R. ikka veel elab, oma loomingu kaudu.

„Eesti Bernard Shaw"? Mis oleks olnud, kui Shaw oleks kuulunud ühte väikerahvasse ja Raudsepp mõnda suurrahvasse?

Eesti Nõukogude Entsüklopeedias (ENE) seisab nüüd H.R. elukäigu lõpus: „Ebaseaduslikult represseeritud. Posthuumselt rehabiliteeritud", ja tema näidendeid mängitakse jälle.

K. AUN

Kevadised korrastustööd Seedriorul

Kaks viimast nädalalõppu on Seedriorul oldud „kibedasti ametis", et läbi viia igakevadisi korrastustöid, kui ka kapitaalsemaid ehitus- ja parandustöid. Kahjuks pole ilmastikuolud olnud just kõige soodsamad, eriti viimsel nädalalõpul, ja nii on tulnud mõningad tööd edasi lükata järgmistele nädalatele, eriti haljasalade niitmine ja mitmesugused korristamise tööd.

Kapitaalsematest töödest on läbi viidud ujumissilla uuendamine. Selle töö tegi Eduard Rebane oma meeskonnaga ja Pau Tare rõdu uuendati Rein Rutnik'u ja „tema meeste" poolt. Viimased ei peljanud isegi laupäevast pidevat vihmasadu, vaid viisid töö lõpule. „Noorte meeskond" Leena Kimsto „komando all", puhastas supeljärve põhja, põlgamata jääkülma põhjavett, viies selle töö läbi esimesel talgunädalal. Nüüd täitub supeljärv juba vega, sest Suvihari pole ju enam kaugel ja selleks ajaks peab kõik korras olema, ka supeljärv. Leena Kimsto (Seedrioru juhatuse abisekretär) vaprasse meeskonda kuulusid Hamiltonist — Hannes Aasa, Paul Grünthal, Mart Himma, Kristjan Kangur, Jaan Käsper, Helga Mälberg, Maimu Nõmmik. Kitchener — Waterloost — Arne Jõgi, Jaanus Kimsto. Londonist — Andres Tooming ja Hendrik Tooming. Veel kuulusid „meeskonda" Karl Otsa Buffalost ja Mari Kimsto ja Robert Kimsto Torontost.

Veel on oma panuse annud sel kevadel töötundide näol järgmised isikud: Hamiltonist Carl Aarlaht, Leonora Aarlaht, Valdur Aasa, Arnold Himma, August Jurs, Olav Poltov, Rein Rutnik, Elmo Rutnik, Tiina Rätsep, Susan Rätsep, Robert Saar, Edgar Tiilen, Härnald Toomsalu ja Regina Toomsalu, Kitchener — Waterloost Hugo Allisma, Ilmar Jõgi, Virve Jõgi, Eda Kalm, H. Kimsto, Carl Rajamets, Eduard Rebane ja Rein Voltre, Londonist Kalju Loone, I. Mägi, Helle Reikmann, Valdeko Reikmann, Endel Rätsep, Silvia Rätsep ja Lembit Tõnnis, St. Catharinest Ott Jürisson, Ulrich Kallip, Elmo Piil ja Evald Timusk. Peale nende on oma abi annud talgute ajal Kadri Nõmmik, Virve Perry ja Mary Ellen Perry Torontost. Sõdalaste mälestusmärgi juures olid „kodukaunistamisega" tegevuses Karl Viirand ja Adar Woode Hamiltonist.

Talguliste „kõhuheaolu" eest hoolitsesid esimesel nädalalõpul prouad Aarlaht ja Toomsalu. Viimasel liigutas „leemekulpi" Seedrioru juhatuse esimees, Kalju Loone, ise.

Järgmine ja ka arvatavasti viimane talgupäev toimub pühapäeval, 20. juunil. Kõik töökäed teretulnud!

H.T.

Kotkajärve talgud

Viimased talgud suurlaager „Hõbejärve" ettevalmistustööde läbiviimiseks toimuvad Kotkajärvel laupäeval, 26. juunil ja pühapäeval, 27. juunil. Talgupäevadel serveeritakse sooja toitu ning laupäeval toimub jaanituli.

EESTI GAIDIDE MALEV KANADAS

EESTI SKAUTIDE MALEV KANADAS

ENDISED SÕJAMEHED TOETAVAD VABADUSVÕITLEJAID EESTIS

Ülemaailmse Eesti Vabadusvõitlejate Keskuse esinduskogu koosolek peeti Hamiltonis H. Lemberi kodus. Koosolekust võtsid osa Austraalia, Kanada, Rootsi ja USA organisatsioonide delegaadid. Saksamaa kaasvõitlejad ei olnud ametlikult esindatud sealsete riigi seaduste tõttu. Lõuna-Ameerika kaasvõitlejatega pole suudetud saavutada laiemat kontakti vaatamata keskuse esindaja püüetele.

Koosoleku juhatajaks valiti A. Jurs ja protokollijaks E. Lindaja. Keskuse tegevusaruandest selgus, et organisatsioon on püüdnud liita kõiki eesti vabadusvõitlejaid ja pidada sidet Balti ja teiste Ida-Euroopa ikestatud maade esindajatega. Sõjameeste häälekandja „Võitleja" on ilmunud korrapäraselt vaatamata talituse tehnilistele probleemidele. Sihtasutusele on taotletud tulumaksuvaba numbri saamist, kuid praeguseni pole Kanada valitsuselt veel vastust saabunud. Keskuse teeneteriti-de saajate hulgas oli Austraalia erukindral Sir Collin Hines. Keskus on ka välja annud üle 700 II maailmasõja lahingute ja väeosade mälestusriste. Ajalooraamatu väljaandmine areneb aeglaselt, kuna isiklikke mälestusi on saabunud napilt. Keskus on oma all-organisatsioonide kaudu toetanud kaasvõitlejaid nende „sõjasüüdlasteks" tembeldamise juhtudel.

USA liidu tegevuse aruande esitas esimees Ylo Anson, Kanada liitu esindas U. Tamre, Rootsi ühinguid H. Uus, Inglismaa esindaja puudus koosolekult, Austraalia ühinguid esindasid A. Voode ja E. Lindaja. Organisatsioonid on tegutsenud edukalt, Rootsi ühing on hakanud loo-ma haruühinguid. Rootsis ja Inglismaal on tehtud hulka tööd ajalooliste andmete ning piltide kogumisega. Kanadas on lennuväe abiteenistuslased välja andnud ajaloolise teose „Välgumärgi kasvandikud".

Tegevuskavaliselt otsustati liituda vabadusvõitlejate toetamisega Eestis ja ESTO '84 puhul välja anda postkaart Seedriorus asuva II maailmasõja aegse võitlejate mälestusmärgi maaliga. Vabadusvõitlust loodetakse viia laiemale asukohamaade poliitilistesse ringidesse. Kanadas on seleks heaks võimaluseks Balti Veteranide Liidu vastu võtmine strateegilisse instituuti (Canadian Institute of Stratedic Studies). Selle seminarist Torontos võttis osa keskuse esimees A. Jurs ja abiesimees Kanadas E. Lindaja.

Ühe rahvuspoliitilise probleemina kerkis esile VEKSA sissetungi suurenemine eriti Austraalias elavate kaasmaalaste suhtes, kus olevat isegi asutatud noorte hulgas kohalik VEKSA all-organisatsioon.

Koosolek lõppes üksmeeles teha oma parim võitluses Vaba Eesti eest.

„Kus venelased Eestis asuvad"

Venelased asuvad Eestis peamiselt põhjarannikul. Kohtla-Järve rajoonis (kaasa arvatud linnad nagu Narva) oli eestlasi a. 1979 ainult 23%, kuigi rajooni maa-elanikkonnas oli eestlasi 68.1%. Harju rajoonis koos Tallinnaga oli eestlasi 54%. Kõigis muis rajoonides (koos linnadega) oli eestlasi üle 76%. Eestlaste osakaal oli kõrgeim Hiiumaal (95%) ja Põlva rajoonis (93%), ehkki viimane asub otse vene Pihkva oblasti piiril. Kõige venelikumaks asulaks oli Sillamäe (85,7% venelasi), kõige eestlikumaks Tõrva (98,2% eestlasi). Kallastel on eestlaste osakaal kasvanud 12 protsendilt a. 1934 iseseisvusajal 24 protsendile a. 1979; Narvas on see aga langenud 65-lt viiele protsendile. Teatavasti ülevalantud statistikasse sõjaväge pole mitte sisse arvatud, ja neid on Eestis ka palju.

Alles hiljuti ei olnud meil mingeid taolisi andmeid ühegi sõjajärgse aasta kohta, asulate ja rajoonide kaupa. Rahvaloenduste tulemustest avaldasid N. Liidu võimud rahvuste osakaalu ainult terve maarahvastiku, terve linnarahvastiku ja Tallinna kohta. Möödunud sügisel jõudis ebaametlikul teel pagulasajakirjandusse eestlaste ja venelaste arv 20 suuremas linnas. Nüüd on samal teel Läände jõudnud andmed eestlaste ja muulaste (peamiselt venelaste) osakaalust igas linnas, alevis ja maarajoonis. Need andmed, mis pole veel trükis ilmunud, võimaldavad arvestada eestlaste osatähtsuse igas rajoonis (maa- ja linnarahvastik koos). Andmed ja analüüs ilmuvad Rein Taagepera artiklis ühes peatses „Journal of Baltic Studies" numbris, millest ettekanne annab eelpildi. Loeng toimub Tartu Instituudis teisipäeval, 22. juunil kell 7.30 õhtul.

„Rehvitud purjedega 2" ilmus

Eesti Kaubalaevastiku Juhtkonna Koondise väljaandel ilmus „Rehvitud purjedega 2". Teose üleandmine raamatukogudele j.t. toimub neljapäeval, 24. juunil kl. 1—3 Toronto Eesti Maja kohvikuruumis.

Loodame asjast huvitatutega kohtuda sel ajal tassi kohvi juures. Raamatu asjas võtta ühendus tel. 278-7751, 622-1618 või 483-1081. Palume see teade võtta kutsena.

EKJK

TEADAANNE

Pärnumaalaste Seltsi väljasõit Lakewoodi N.J. Spordipäevadele toimub k.a. augusti kuu pikal nädalalõpul. Registreerimiseks ja informatsiooni saamiseks helistada Malle Mällo'le, tel. 625-7821.

Registreerida kõige hiljem 30. juuniks s.a.

PÄRNUMAALASTE SELTSI JUHATUS

„PAADI LIPUD" (Viimplid)

suurus 10½" x 18"

Hind $4.50

☆

„EESTI LIPUD"

suurus 3x4 jalga, hind $19.50

★

„LAUA LIPUD"

suurus 6" x 9"

Hind $5.75

Hindadele lisandub Ontario jaemüügimaks 7% ja postiga tellides saatekulu.

müügil „Mele Elu" talituses

938 Broadview Ave. Toronto, Ont. M4K 2R6

„MEIE ELU" TALITUSES TORONTO EESTI MAJAS MÜÜGIL

WINTARIO ($1.00)
THE PROVINCIAL ($5.00)
SUPER LOTO ($10.00)
LOTERIIPILETID.

EKSITUS PILDI ALLKIRJAS

„Meie Elus" nr. 23 on juhtunud eksitus nimedega Eesti Abistamiskomitee peakoosoleku pildi allkirjas. J. Herma on esireas vasakult viies.

„Mele Elu" nr. 24 (1685) 1982

„SIIN TALLINN, TAR

„Hallo! Hallo! Siin Tallinn, Tartu 49/1980 ilmus selle pealkirja all And dustajate valimise kohta Eestis aastal gust on üldiselt väga vähe juttu olnu sena.

— Alustasin oma tööd teadustajana 6. veebruaril 1937, millele lisandus aasta hiljem kaastöö muusika-osakonnas. RR direktoriks oli kol. Friedrich Olbrei, saatekava-juhatajaks Hanno Kompus, saatekava- ja päevauudiste-toimetajaks Karl Kesa, muusikaosakonna-juhatajaks Vardo Holm, kuuldemängude-toimetajaks Feliks Moor ja kooliraadio-juhatajaks Jaan Rummo. Orkestrit dirigeerisid Raimund Kull ja Priit Nigula, kelledele hiljem lisanes Olav Roots. Tehnilist osakonda juhatas ins. August Lossmann, bürood Richard Saving. Teadustajateks olid Irene Lebas (-Menning), Ly Peek (-Anilin), Vardo Holm ja Andres Pirk (nende ridade kirjutaja). Hiljem töötasid teadustajatena veel Ellen Bachmann (-Olbrei) ja Robert Koha.

100 000 RAADIOKUULAJAT

RR, nagu nimi juba osutab, oli riiklik ettevõte. Kuna raadiokuulajad maksid iga aparaadi pealt n.n. „raadiomaksu", mis ei olnud eriti suur (minu mälu järgi 20 krooni aastas), siis töötas RR reaalse eelarvega ja oli suuteline selle piirides end ise majandama. Aastal 1937 valmis uus saatejaam Türil, millel oli tol momendil kõige moodsam ja kõrgem raadiomast Euroopas (196,6 m). See raadiomast, mis oli ühtlasi antenniks, koosnes 13-st osast. Alumise osa ülemistel nurkadel asusid suured isolaatorid, milledele monteeriti ülejäänud 12 sektorit. Masti üldkaal vastas ühe veduri kaalule ja mast ise jättis väga elegantse mulje. Ühel raadiomasti väljaküljel oli raudredel, mida mööda sai ronida masti tippu. Üles-alla ronimine kestis kaks tundi, nagu mulle ütles kol. Olbrei, kes seda „alpinismi" mitmel korral oli harrastanud. Kord Türi saatejaama külastades tahtsin ka ise masti tippu ronida, kuid aja puudusel jäi see kahjuks sooritamata. Mast kõikus kõvasti suurte tuulte puhudes, kuid oli hästi monteeritud, nii et tuuled seda purustada ei suutnud. Türi saatejaama võimsus oli 50 kv, võimalusega seda edaspidi veel kahekordistada. Saatejaama oli hästi kuulda naabermaades, Kesk-Euroopas ja mõni kord isegi kaugemal: näiteks saime kord kirja Tseiloni saarelt,

Tartu Üli 350 aasta mälestus

Kujundanud Maire Männik, Par
Ühel küljel Tartu Ülikooli fassa
tuensis 1632—1982", teisel küljel
tekst „Gustavus II Adolphus 15
Medali mündib rahvusvaheline
kusjuures kõik seeriad on numm
dav võimalik tulu kasutatakse
miseks ja vastavast materjalist

Andmed mälestusraha koht

Metall	suurus	ra
Pronks	33 mm	18
Hõbe	33 mm	22
Kuld	33 mm	27

Kuld- ja hõbemedal saadetakse
pronksmedal — plast kassetis.

Tellimise kupong saata:
VÄLIS-EESTI Box 2171,

Allakirjutanu tellib mälestusrah
järgnevalt: saatmiseks Rootsis
na vastu, väljaspoole Euroopat
hinnale:

..... eks pronks Ca $15.— .....

..... eks kuld 18 kar. Ca $700.—

Saatekulu Rootsis ja mujal Eur
tekulu juba kaasa arvestatud.

Nimi: .....

Aadress: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev: ..... Allkiri

Mälestusrahad saadetakse välja
kuu algusest alates.

„Meie Elu" nr. 24 (1685) 1982

lev Estienne võimlejate grupp: k, Riina Kindlam, Anne Kungrsoo, Tamara Tambre, Kathy
Foto — O. Haamer

anaema. Pildil: Anne Kungla a, Heli Oder vanaema Amanda
Foto — O. Haamer

„Rehvitud urjedega 2" ilmus

Eesti Kaubalaevastiku Juhtkonna oondise väljaandel ilmus „Rehvitud urjedega 2". Teose üleandmine raatukogudele j.t. toimub neljapäeal, 24. juunil kl. 1—3 Toronto Eesti aja kohvikuruumis.

Loodame asjast huvitatutega koda sel ajal tassi kohvi juures. Raatu asjas võtta ühendus tel. 278-751, 622-1618 või 483-1081. Palume e teade võtta kutsena.

EKJK

TEADAANNE

Pärnumaalaste Seltsi väljasõit Lawoodi N.J. Spordipäevadele toitub k.a. augusti kuu pikal nädalalõpul. Registreerimiseks ja informatsiooni saamiseks helistada Malle ljo'le, tel. 625-7821.

Registreerida kõige hiljem 30. juuks s.a.

PÄRNUMAALASTE SELTSI JUHATUS

MEIE ELU" TALITUSES
ORONTO EESTI MAJAS MÜÜGIL
INTARIO ($1.00)
HE PROVINCIAL ($5.00)
UPER LOTO ($10.00)
OTERIIPILETID.

EKSITUS PILDI ALLKIRJAS

„Meie Elus" nr. 23 on juhtunud ekus nimedega Eesti Abistamiskomie peakoosoleku pildi allkirjas. J. erma on esireas vasakult viies.

el trükis ilmunud, võimaldavad arestada eestlaste osatähtsuse igas joonis (maa- ja linnarahvastik os). Andmed ja analüüs ilmuvad ein Taagepera artiklis ühes peatses ournal of Baltic Studies" numbs, millest ettekanne annab eelpildi. peng toimub Tartu Instituudis teipäeval, 22. juunil kell 7.30 õhtul.

„SIIN TALLINN, TARTU JA TÜRI!"

„Hallo! Hallo! Siin Tallinn, Tartu ja Türi:" — „Meie Elu" nr. 49/1980 ilmus selle pealkirja all Andres Pirk'i mälestustekild teadustajate valimise kohta Eestis aastal 1936. Kuna Riigi Ringhäälingust on üldiselt väga vähe juttu olnud, jatkame seda seeriakirjutisena.

— Alustasin oma tööd teadustajana 6. veebruaril 1937, millele lisandus aasta hiljem kaastöö muusika-osakonnas. RR direktoriks oli kol. Friedrich Olbrei, saatekava-juhatajaks Hanno Kompus, saatekava- ja päevauudiste-toimetajaks Karl Kesa, muusikaosakonna-juhatajaks Vardo Holm, kuuldemängude-toimetajaks Feliks Moor ja kooliraadio-juhatajaks Jaan Rummo. Orkestrit dirigeerisid Raimund Kull ja Priit Nigula, kelledele hiljem lisanes Olav Roots. Tehnilist osakonda juhatas ins. August Lossmann, bürood Richard Saving. Teadustajateks olid Irene Lebas (-Menning), Ly Peek (-Anilin), Vardo Holm ja Andres Pirk (nende ridade kirjutaja). Hiljem töötasid teadustajatena veel Ellen Bachmann (-Olbrei) ja Robert Koha.

100 000 RAADIOKUULAJAT

RR, nagu nimi juba osutab, oli riiklik ettevõte. Kuna raadiokuulajad maksid iga aparaadi pealt n.n. „raadiomaksu", mis ei olnud eriti suur (minu mälu järgi 20 krooni aastas), siis töötas RR reaalse eelarvega ja oli suuteline selle piirides end ise majandama. Aastal 1937 valmis uus saatejaam Türil, millel oli tol momendil kõige moodsam ja kõrgem raadiomast Euroopas (196,6 m). See raadiomast, mis oli ühtlasi antenniks, koosnes 13-st osast. Alumise osa ülemistel nurkadel asusid suured isolaatorid, milledele monteeriti ülejäänud 12 sektorit. Masti üldkaal vastas ühe veduri kaalule ja mast ise jättis väga elegantse mulje. Ühel raadiomasti väljaküljel oli raudredel, mida mööda sai ronida masti tippu. Üles-alla ronimine kestis kaks tundi, nagu mulle ütles kol. Olbrei, kes seda „alpinismi" mitmel korral oli harrastanud. Kord Türi saatejaama külastades tahtsin ka ise masti tippu ronida, kuid aja puudusel jäi see kahjuks sooritamata. Mast kõikus kõvasti suurte tuulte puhudes, kuid oli hästi monteeritud, nii et tuuled seda purustada ei suutnud. Türi saatejaama võimsus oli 50 kv, võimalusega seda edaspidi veel kahekordistada. Saatejaama oli hästi kuulda naabermaades, Kesk-Euroopas ja mõni kord isegi kaugemal: näiteks saime kord kirja Tseiloni saarelt, kus keegi raadiokuulaja oli Türi saatejaama kätte saanud (töötasime kesklainel).

RR alustas oma tegevust 1. juulil 1934, jätkates O/Ü Raadio Ringhäälingu tööd. Raadiokuulajate arv oli tol ajal ümmarguselt 19 000. Eesti Vabariigi lõpupäevil oli see arv pisut üle 100 000. Nagu alati on inimesi, kes ei soovi makse maksta, nii oli selliseid ka raadiokuulajate hulgas. Neid nimetati „raadio-jänesteks" ja nende „püüdmiseks" töötas eriametnik, kelleks oli hr. R. Esop. Kui raadiojänes kätte saadi, siis tuli tal tasuda trahv ja loomulikult ka kuulamismaks. Hr. Esopi elukutse oli meie oludes väga omapärane ja andis head materjali karikaturistidele.

„ESTONIA" HOONES

RR asus tol ajal „Estonia" teatri ja kontsertsaali vahelises hoones. Sisseneda tuli n.n. „suveaia" kaudu, möödudes esimesel korrusel asuvast baarist, teisel korrusel asuvast „Valgest Saalist", siis veel kolmandal korrusel asuvast „Punasest Saalist", jõudes siis neljandale korrusele, kus asusid järgmised ruumid: ooteruum telefoni-keskjaamaga, tehniline talitus, direktori, saatekava juhataja ja teiste toimetajate kabinetid, teadustajate stuudio, solistide stuudio tiibklaveriga ja veel üsna pisike stuudio loengute ülekandmiseks. Seda väikest stuudiot nimetasime „ahvipuuriks", kuigi me sellegta lektoreid alahinnata ei soovinud, kuid ruum oli tõepoolest äärmiselt napp. Järgmisel korrusel asus „Sinine Saal", mis oli RR orkestri stuudioks (proovid ja ülekanded), samuti büroo-ruumid.

Veelgi kõrgemal oli veel kuuldemängude-osakond, millel oli eriaparatuur heliefektide „segamiseks" ja peale selle veel, kolm eriakustiga stuudiot. Üks neist oli täiesti ilma kajata, kust kanti üle „tegevust", mis toimus „vabas õhus". Töötasime väga piiratud olukorras stuudiote vähesuse tõttu ja oli ette nähtud uue raadiohoone ehitamine Kadrioru rajooni (13 stuudioga), kuid ettevõte jäi pooleli Nõukogude Liidu esimese okupatsiooni tõttu.

Peale selle asusid RR mikrofonid veel „Estonia" teatris ja kontsertsaalis, kust toimusid ooperite ja kontsertide ülekanded. Neid tehti ka veel jumalateenistustelt, staadionilt, kohvikutest jne. Reportaazhide tegemiseks oli vastav auto, nimetusega „Hõbehall", millel oli ka aparatuur helilõigete tegemiseks, mida tehti tol ajal veel heliplaatidele. Nii oli kuuldemängude-osakonnal mitusada heliefekti; peale tavaliste, nagu äike, müristamine, torm jne. oli nende hulgas erilisi efekte, nagu näiteks: aidaukse krigin, ämbrilaskmine kaevu, vankri login maanteel jne., jne. Ka oli meil suur kollektsioon „omalõigatud" heliplaatidest rahvaluule alal: pillimehed, lauluemad, jne. Kui juba juttu heliplaatidest, siis muusika-osakonnal oli umbes 7000 mitmesugust plaati sümfoonilisest, ajaviite-, tantsu- ja populaarmuusikast. Kõik olid kiirusega 78 tiiru minutis, kuna „long play'sid" sel ajal veel ei vabritseeritud.

HELIPLAADISTAMINE

Suur-ettevõttena tahaksin nimetada eesti muusika heliplaadistamist, mis toimus aastal 1939, enne Teise maailmasõja algust. RR sõlmis lepingu inglise firmaga „His Master's Voice" umbes 120 heliplaadi produtseerimiseks eesti muusikast: sümfoonilised palad, kantaadid, koorid, vokaal- ja instrumentaalsolistid, jm. Heliülesvõtted tehti vahast matriitsidele, mis viidi Londonisse, et neist seal normaalsed pressitud plaate valmistada. Sõja tõttu jäi kogu see materjal Londonisse ja kohale jõudsid vaid vähesed proovipalad, mida siis ka saatekavas kasutasime. Üheks selle aktsiooni algatajaks ja läbiviijaks oli maestro Olav Roots, kes sel ajal oli RR orkestri dirigendiks, koos Raimund Kulli ja Priit Nigulaga. Teatavasti suri Olav Roots 30. jaanuaril 1974 Bogota linnas, Kolumbias, kus ta oli sealse riikliku sümfooniaorkestri dirigendiks.

Kõikidel nendel heliplaatidel oli kurb saatus: kui venelased pommitasid Tallinna linna märtsis 1944, siis tekkis tulekahi ka „Estonia" hoone-komplektis ning heliplaatidest jäid järele vaid ümmargused tuhahunnikud. Ka hävisid tules väärtuslikud pillid orkestristuudios: tiibklaver, harfid, kontrabassid, jne. Kuid sellest pajatame vast edaspidi, kui jõuame aastateni 1941—1944, mil RR töötas edasi nimetusega „Landessender Reval".

(Järgneb)

ANDRES PIRK

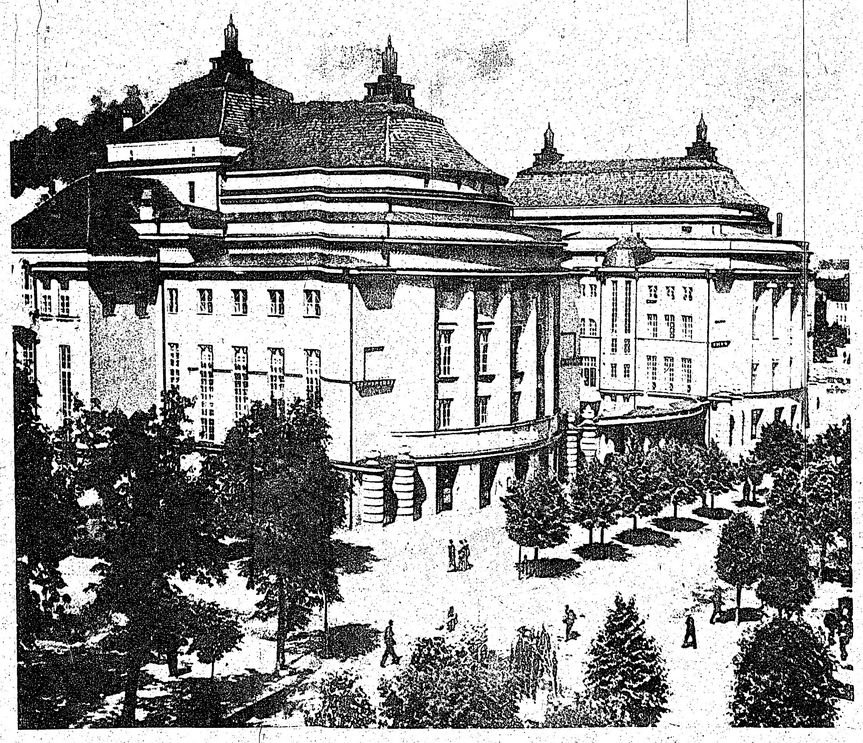

Riigi Ringhäälingu ajutine kodu oli „Estonia" teatrimaja ülemistel kordadel, kus ruumid ümber ehitati stuudioteks, töö- ja bürooruumideks. Eesti iseseisvuse lõpuaastatel oli kerkimas Kreutzwaldi tänaval suur Raadiohoone, mis aga meie iseseisvat elu katkestanud sündmuste tõttu ei valminud.

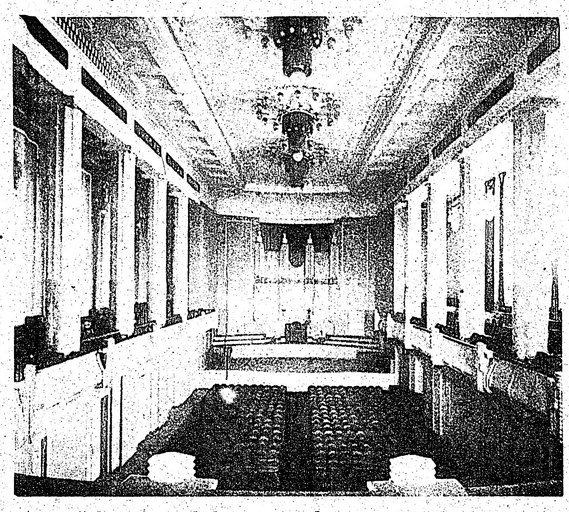

„Estonia" kontsertsaal, kust anti edasi Riigi Ringhäälingu sümfooniaorkestri avalikud kontserdid.

Tartu Ülikooli 350 aasta juubeli mälestusmedal

Kujundanud Maire Männik, Pariisis.
Ühel küljel Tartu Ülikooli fassaad, tekst „Universitas Tartuensis 1632—1982", teisel küljel Gustaf II Adolfi portree ja tekst „Gustavus II Adolphus 1594—1632. Rex Sueciorum". Medali mündib rahvusvaheline medalifirma AB Sporrong, kusjuures kõik seeriad on numreeritud. Mälestusrahast saadav võimalik tulu kasutatakse eesti ajaloo uurimise teostamiseks ja vastavast materjalist teoste koostamiseks.

Andmed mälestusraha kohta:

Metall	suurus	raskus	maksimaalne arv
Pronks	33 mm	18 g.	5.000
Hõbe	33 mm	22 g.	1.000
Kuld	33 mm	27 g.	100

Kuld- ja hõbemedal saadetakse tellijaile nägusas ehtekarbis, pronksmedal — plast kassetis.

Tellimise kupong saata:
VÄLIS-EESTI Box 2171, 103 14 Stockholm

Allakirjutanu tellib mälestusraha „Tartu Ülikool 350 aastat" järgnevalt: saatmiseks Rootsis ja mujal Euroopas posti luna vastu, väljaspoole Euroopat vastavalt Ca $-ites makstud hinnale:

..... eks pronks Ca $15.— ..... eks kontr. hõbe Ca $55.—

..... eks kuld 18 kar. Ca $700.—

Saatekulu Rootsis ja mujal Euroopas lisandub, $-tes on saatekulu juba kaasa arvestatud.

Nimi: .....

Aadress: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev: ..... Allkiri: .....

Mälestusrahad saadetakse välja tellimiste järjekorras juunikuu algusest alates.

TUGEVA ISIKUPÄRAGA KUNSTNIK

Helga Roht-Poznanski debüüt Torontos

Rõõmsat kunstielamuslikku naudingut pakkus Helga Roht-Poznanski omailmeline erinäitus Torontos, Bau-XI Gallery's (340 Dundas St. West).

Kuna see on kunstniku Toronto debüüt (varemalt Kanadas on ta esinenud Vancouveris ja Edmontonis), toome lühidalt iseloomustavalt kunstnikust ning tema arengust:

Sündinud Tartus kohtunik Julius Rohti tütrena. Isa küüditatud ja ema koos Helgaga põgenenud läände, sattudes Viini, kus Helga viis lõpule oma keskhariduse, paralleelselt õppides Kunsti Akadeemias 1944—47. Abituuriumi õiendanud, astub samas ülikooli arsiteadust õppima, mis tuli jätta Kanadasse immigreerudes, 1948. a. Lõpetanud Montrealis Moekunsti Akadeemia (1952), mille järele 18 aastat kestnud karjäär moeloojana Montrealis ja New Yorgis. Viimases avardub võimalus õppida Art Student's League's, kuid juba loovkunsti alal. Edasi siirdus Bostoni Museum of Fine Arts kooli, mille 5-aastase kursuse lõpetab reisistipendiumiga, 1978. aastal. Silt peale esinenud näitustel USA-s ja juba mainitud Vancouveris ning Edmontonis.

Näeme kunstniku õpinguid ja kujunemist mitmel maal ja mitmes erinevas õppeasutises, mis on avardanud ja rikastanud tema kogemusi ja võimeid.

Debüüt-näitus Torontos hõlmab 13 suuremõõtmelist akvarellmaali (40x 52 tolli). Lilled. Motiiv neis maalinguis on õieti lihtne — õied, pungad ja lehestik, vahest ka sekka tükike vett. („Viiroosid"). Ning sellest kõigest on küllalt maalimise algaineks, mis on loomingu komponentideks suures mõõtmeis loominguis.

Maalide tugeva realistliku ilme juures on kasuks tulnud abstraktsed põimingud, mis küllvist kunagise moe ja selle juurde kuuluva motiivide loojale viitavad. Konkreetsus ja lähenemine objektile on suure plastilise väljendusrikkuse ja tehnikaga kõitev. Harmoonilises sünteesis on realistlik ja abstraktne laad põimunud, jättes eneseväljendusliku diskreetsuse ja rõhutatud plastilise vormitunnetusele avara mänguruumi. Tuginedes küll joonelis-grafilisele töötlusele, esineb balanseeritud maaliline koosmõju ja tonaalsus, kus joonestusest langevad varjud sujuvalt hajuvais varjundrikkais toonides ja pooltoonides. Varjukontrastid ja kontseptsioon on kunstniku poolt lõpuni arendatud ja pildipind raamist väljapoole voogav oma läbimõeldud ja viimistletud lõpmatuis üldkomponentides.

Kui sageli kuntsnikke piiratud ainevallas ja motiividel varitseb maneeri sattumine .. (meie mitmete kunstnike produtseeringute juures isegi domineerivalt), on Helga Roht kaugel sellest ohust. Kolmteist maali ja lisaks nähtud hulgaliselt reproduktsioone tõendavad kunstniku rikkust. Tal on selgusele rajatud kompositsioon, ilmekas eneseväljendus, vormivõtted ja maalilise komponentide koosmõju ja harmoonilisus — kõik edasi antud mõõtmatuis varjundeis, rütmilises seoses õhu ning valguse atmosfääris ja ilus. Kõik see teeb Helga jälle oodatud külaliseks oma loominguga ka Torontosse!

R.A.

Iga uus „MEIE ELU" tellija aitab kaasa sisukamale ajalehele.

Eesti etümoloogiline sõnastik ilmub Soomes

Kalleid raamatuid tuleb turule. Vööbuse ajalugu hakkab lõpule jõudma. Saagpaku eesti-inglise sõnaraamatut oodatakse „iga minut" ja nüüd tuli Helsingist teade monumentaalse eesti etümoloogilise sõnaraamatu ilmumisest Soomes.

Professor Mägiste töötas eesti sõnavara päritolu selgitava sõnaraamatu kallal oma viisteist viimast eluaastat ja sai selle enamvähem valmis. Käsikiri pärandati Soome-Ugri Seltsile Helsingis. Lundi ülikooli Soome-Ugri Osakonna, professor Alo Rauna (Indiana Ülikool, Bloomingtonis) ja Valev Uibopuu (Lundi Ülikool) koostööl on käsikirja viimistletud ja masinkirja pandud. See monumentaalne, 4090 leheküljeline teos paljundatakse nüüd masinkirjast Helsingis ja poogitakse kümnesse köitesse, ja valmib k.a. sügisel.

Raamatu pealkirjaks on „Etymologisches Wörterbuch der estnischen Sprache". Seda paljundatakse ainult eeltellimiste ulatuses ja hinnaks on 800 soome marka, mis teeb välja umbes 225 Kanada dollarit. Eeltellimised peavad sisse saadetama enne 30. juunit. Tellimislehte koos raha sissemaksmise juhistega saab Tartu Instituudilt (dr. E. Aruja (416) 447-8958).

Selline raamat peaks olema kõigis tõsiselt eesti kselest huvitatud kodudes. Peale selle peaks see olema vähemalt Toronto ja Laurentian ülikoolide ja Toronto Keskraamatukogudes. Kuna neil selleks vaevalt raha on, tahaks loota, et leidub küllalt ettenägelikke eestlasi kes selliseks ostuks raha annetavad. Tartu Instituudi ja Eesti Sihtkapitali kaudu annetust tehes saab neile annetada raamatuid tulumaksu soodustusega.

E. ARUJA

Positiivne arvustus ajalooraamatule

Möödunud aasta lõpul ilmunud ajalooraamatu „Russification in the Baltic Provinces and Finland, 1855—1914" kohta on nüüd ilmunud arvustus kaalukas ajakirjas „American Historical Review". See raamat teatavasti ilmus prof. Edward C. Thaden'i toimetusel viie ajaloolase koostöö viljana, kusjuures Eesti kohta käiva peatüki kirjutas prof. Toivo Raun.

Raamatu arvustaja prof. Stanley W. Page, kes ka ise on kirjutanud ajalooraamatu Baltikumi kohta pealkirja all „The Formation of Baltic States") leiab oma arvustuses, et raamat kannatab kahe raskuse all — esimeseks on raamatu teema ja teiseks raamatu ülesehitus. „Venestamine on nii kõikehaarav teema", kirjutab prof. Page, „et seda diskuteerida, tuleks kirjutada nende rahvaste üldajalood, kes sellele olid allutatud." Ideaalselt oleks see tähendanud viie eriraamatu kirjutamist.

Raamatu üldehitusest tingituna esineb raamatus eripeatükkide vahel kordamisi, mida arvustaja esile toob, kuid millisest puudusest oli teadlik ka raamatu koostaja nagu seda oma arvustuses prof. Page ka märgib.

Kokkuvõttes leiab prof. Page, et puudustest hoolimata on see raamat väärtuslik, kuna puudub võrreldav uurimus tsaristliku venestamispoliitika kohta teadlaste poolt, kes valdavad eesti, läti ja soome keeli. Prof. Page konstateerib ka, et kuigi venestamine oli plaan impeeriumi ühtlustamiseks, omas see kõrgelt strateegilisi tagajärgi Romanovite impeeriumi protestantlikes osades.

Märkimisväärne on prof. Stanley W. Page arvustuse lõpplause: „Raamat on väärtuslik veel selle poolest, et ta näitab kuivõrd suhteliselt humaanne oli tsaristlik venestamine võrreldes Nõukogude Liidu omaga, mis praktiliselt on tihti tähendanud genotsiidi."

Eesti naistest Siberis

Põgusalt ja suure kaastunde ning lugupidamisega on Solzhenitsõn ühes oma vangilaagrite seeriaköites kirjeldanud eesti naisi pagenduses. Hoopiski suurema põhjalikkuse ja lähendusega on teemat aga käsitlenud Aili Helm, kelle uus romaan „Vägivallamaa" (Eesti Kirjanike Kooperatiiv, Lund) on täielikult pühendatud sellele teemale. Raamat on otsene järg sama autori varasemale teosele „Kuradil ei ole varju", milles käsitleti Tallinna naisvanglat esimestel sõjajärgseil aastail. Uues teoses läheb teekond Tallinna naisvanglast Siberi vangilaagreisse kurikuulsas Vorkuta piirkonnas. Romaani peategelasteks on sõbrannad Mari ja Helmi, esimene laagrihaigla õde, tänu oma sõjaaegsele rindeõe väljaõppele, ja teine kunagise eesti ministri lesk, kelle mees hukkus juba esimesel sõjatalvel sellesama Siberi põhjatuses. Legendaarselt abivalmis Mari hüüdnimeks kujuneb vangide keskel „Püha Maria" ning nende kahe naise vastupidavus ja murdumatu meel on ülendavaks osaks kesk romaani olustiku masenduslikku karmust. Romaan lõpeb kahe sõbranna saatmisega range rezhiimiga laagrisse, millised loodi, kui poliitvangid craldati kriminaalkurjategijaist. Ometi eelistasid eestlased rezhiimilaagrit, ja oli kurvastuseks kui mõni sellest oli välja jäetud. Suurele ehtsustundele miljöökirjeldustes lisandub erakordselt värvikas inimkujutlus. Tüüpide galerii on suurelt osalt anoniümne, osalt aga ka autentne, nagu näit. prof. Tarveli puhul, kes on üheks tegelaseks raamatu lõpuosas. Olude masendusest hoolimata ei ole raamat masendav, tänu selle vaimsusele, mis samuti pole ka patcetiline ega sentimentaalne, vaid pelgalt siiras ja tõetruu.

EPL

Ühepäeva kontaktlääts

Nägemishäiretega inimestel, kel mitmesugustel põhjustel pole võimalik kanda prille ,on viimasel ajal avanenud võimalused kasutada varasemast mugavamaid kontaktläätsi.

Tshehhi professor Otto Wichterle leiutas pehmed läätsed, mis on senistest kõvadest läätsedest palju mugavamad ja ärritavad silma vähem.

Homsepäeva kontaktlääts on aga hoopiski ühekordne. See pannakse hommikul silma ja visatakse õhtul minema. Sellega muutuvad ebavajalikeks kõik keerukad läätse puhastamismenetlused. Ühepäevaläätsele ennustatakse suurt tulevikku.

Skautide/gaidide suurlaager „Hõbejärve" juhtkond esimesel väljasõidul laagrialadele. Pilt on tehtud Kotkajärve väravas. Esireas vasakult: ngdr. Anne-Mai Kaunismaa, skm. Silver Kask, skm. Gunnar Mitt, ngdr. Tiia Kütt, skm. Jaan Lepp. Teises reas: skm. Ervin Aleve, skm. Leo Puurits, nskm. Peeter Loite, skm. Egbert Runge ja skm. Valter Piigli. Foto — Ervin Aleve

Eesti ettevõtluse edu

ARTISTIC WOODWORK 30-AASTANE

Artistic Woodwork on suurim pildiraamitööstus Põhja-Ameerika mandril, andes tööd 550 töölisele. Tööstuse pindala on 200 000 ruutjalga (18 580 m... Läinud aastal toodeti 2 miljonit jalga (609 600 m) pildiraami materjali 400-s erinevas stiilis. Kaupa turustatakse üle maailma, välja arvatud raudeesriide tagused maad. Tööstuse osakonnad asuvad Torontos, Montrealis, Calgarys, Vancouveris ja Clevelandis USA-s. Tooteid veab laiali 20 veoautot, neist suurem on 24,5 tonnise kandejõuga. Ettevõtte aastane läbikäik on üle 20 miljoni dollari. Suurettevõtte asutajaks ja omanikkudeks on eestlased. Kaks asutajat liiget Ülo Sipsakas presidendina ja Johannes Vihma, president-laekur-sekretär ja Research & Development direktor, tegelevad aktiivselt firma juhtimisega.

Kümnenda erialalise näitus-seminari loengute seeriaga tähistati Constellationi hotellis firma 30. juubelit 2500 külalisega.

JOHANNES VIHMA

Pühapäeva hommikul, 6. juunil, kui avati Constellation Hotelli balliruumi uksed, avanes üllatav vaade Artistic Woodworki toodetele ja paljudele raamimismaterjalide kasutamise demonstratsioonidele. Ei olnud ettekujutust, kui suur ja laialdane on ala, mida Artistic katab. President Ülo Sipsaka ja abipresident Johannes Vihma andsid „Meie Elu" esindajale ülevaade firma 30 aastasest tegevusest.

— Piltide raamimine on tänapäeval muutunud omaette teaduseks ja kunstialaks, ütles Johannes Vihma kui asusime tutvuma uute toodetega, mis turule tulid juubeliaastaks.

RAHVUSVAHELINE TUNNUSTUS

Kõrgema kunstilise haridusega Malle Pärn-Puhm andis ülevaate Johannes Vihma tööst ja saavutustest, mis on aidanud Artistic Woodworkil saavutada rahvusvahelise tunnustuse. On saadud palju tunnustuskirju ja auhndu. Artistic Woodwork sai ülemaailmse „Decor Magazine" esimese auhinna raamide kujundamise eest mööbunud aprillis. Raamimise alal tuleb alati pakkuda midagi uut. Raam ja pilt peavad andma kunstiliselt huvitava terviku. Juubeliaastaks on Johannes Vihma kujundanud 60 uut raamiliistu, millele lisanduvad erikujundused paljudele galeriidele. Erinevate raamivormide arv firmas on 500, neist on aktiivsed 400. Artistic Woodwork'i loovat vaimu ja uurimistööde tulemusi kinnitavad 40 patenti. Kui avaldasime tunnustust Johannes Vihmale, siis ta oma tagasihoidlikkuses ütles: „Olen ainult Mulgimaa talupoeg!".

Raamide kujundamisel on tähtis olla originaalne, pakkuda vormi, ilu ja head maitset, mitte kopeerides teisi. Hea maali juurde kuulub alati kvaliteetne raam. Uued materjalid, paberid, tehnilised vahendid on andnud uusi võimalusi, mida J. Vihma on edukalt kasutanud oma tööpõllul, lõpetas Mall Pärn-Puhm oma sissejuhatuse. Juubeliaastaks kujundatud raamiliistud ja raamimisnäited olid oma stiililt, puu, värvi ja raamimisvõtete kasutamiselt uudsed. Nende rakendamine mõjus kunstiliselt komplimenteerivalt, kus ilusa näitena võib mainida ülikooli diplomi raamimist. Oli korraldatud ka raamimisvõistlus koos eriauhindadega.

SEMINARID

Artistic Woodwork oma pildiraamimise seminaridega, tänavune oli kümnes, on palju kaasa aidanud tööstuse arenemisele. Seminare korraldatakse kord aastas Montrealis, Calgarys, Vancouveris, Halifaxis ja Clevelandis.

Nii loengutes kui praktilistes demonstratsioonides kasutatakse uusi vahendeid ja materjale, ja tuntud Põhja-Ameerika asjatundjad käsitlevad raamimisega seosesolevaid probleeme. Üldist taset on tõstnud just selliste seminaride korraldamine, kust välja kasvavad uued ideed ja avastused. Esitatud oli 11 erialalist demonstratsiooni, 6 loengut ja 68 väljapanekute ala.

Pildiraamimine on viimaste aastate jooksul palju muutunud. See mis on meie kodu seinal vajab võib-olla uuendamist, et ajaga kaasas käia.

Artistic Woodwork oli välja pannud oma firma tooted, materjalid ja masinad, mida kasutatakse raamimisel. Artistic Woodwork ei ole ainult tootja vaid omab suure turustamisorganisatsiooni. Firma ei tooda ainult pildiraami materjali vaid on ka paljude vajalike masinate tootja.

PILDIRAAMID JAAPANISSE

Kui kurdetakse, et Jaapani ja Hong Kongi kaubad ujutavad Kanada turu, siis Artistic müüb masinaid ja raamiliiste nendele maadele. Kõigil kontinentidel müüakse ja ostetakse „Artistic" tooteid välja-arvatud raudrimba tagused maad.

Firma peakorter on Torontos St. Regis Crescentil ja 6 tööstushoonet asuvad Densley Avenuel. Sõsartööstused on veel Montrealis, Calgarys, Vancouveris ja Clevelandis USA-s.

30. aastapäeva pidustustel Constellationi hotellis kohtasime abipresidenti produktsiooni alal Ricky Lilleorgu ja peamänedzheri Lääne-Kanadas, Calgary- — Vancouveri osakondade juhatajat Ants Juurupit. Toronto peakorteris töötavad veel Olev Jõgeda ja Lembit Saar. Praegu on firma palgalehel 20 eestlast.

elna

LONDON

Tähistati Betti Alveri 75 a. sünnipäeva

Londonis, Ont. on seltskondlik tegevus elavamaks muutumas. Nii piihitseti hiljuti emadepäeva üle 60 kaasmaalase osavõtul ja äsja lõpes noore kunstniku Leena Raudvee kunstinäitus. Tuleval sügisel on Eesti Seltsil kavas hakata korraldama populaar-teaduslikke loenguid, mille kava on juba kindlaks tehtud.

Üks kultuur-sündmus, mis toimus juba mõned kuud tagasi, kuid jäi kahjuks kogemata ajakirjanduses nimetamata, oli E.V. aastapäeva aktuse raamis toimunud poetess Betti Alveri juubelisünnipäeva tähistamine. Põgusa ülevaate B. Alveri elust, kes oma loominguga on eesti kultuurile andnud väärtusliku panuse, andis Aksella Lokk ja teksti kestel deklameeris luulenäiteid Salme Reima sügava sisseelamisega.

Leena Raudvee kunstinäitus

Leena Raudvee kunstinäitus toimus 7—27. maini s.a. Artist's kunstigaleriis koos teise noore naiskunstniku Julia Pfaff'iga.

Leena on sündinud ja üleskasvanud Londonis, Ont. Ta lõpetas Faculty of Fine Arts Toronto ülikoolis ja on esinenud oma töödega paljudel zhürii- ja grupinäitustel Torontos, Kitcheneris, Hamiltonis ja Londonis. 1980. a. kunstinäitus Toronto raekojas tõi talle tunnustuse (honourable mention) joonise eest.

„Mind inspireerisid esemed kodusest miljööst", väidab Leena. Meenutades tema kodus leiduvaid rohkeid toalilli ja suurt mere-teokarpide kogu, näeme noore kunstniku loomingus loomulikku ja elavat tõlgendust looduse meisterlikust skulptuurist. Suuremaõõtmelistel joonistustel kasutab ta grafiiti ja pastelli sügava vormitunnetusega ning toob julge haardega esile valguse-varju, värvi või joonte vahekorrad. Väiksemaõõtmelised must-valged sule ja tindi joonistused lilledest ja etsingud on omapärased ja väga meeldivad oma lihtsa vormiga, tõendades kunstniku andekust vahelduva stiili ja meedia kasutamisel.

Edu ja püsivust, Leena!

L.

ILMUS

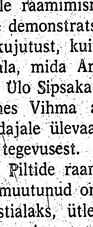

Aili Helm

VÄGIVALLAMAA

ROMAAN

Esindajad: A. Viirlaid, 63 Glen Davis Cres., Toronto, Ontario M4E 1X7; Estonian Publishing Co., „Meie Elu" 958 Broadview Ave., Toronto, Ontario, M4K 2R6; V. Kokla, 86 Stirling Ave. N., Kitchener, Ontario; E. Kivestu, 588 Westluke Ave., Montreal, Que. H4X 1P7; tel. 484-0685; V. Kurm, 368 Toledo St., Thunder Bay, Ont.; V. Lenk, 511 Lawson Rd. London, Ont., N6G 1Y1; W. Metski, 6 Dawn Rd., St. Catharines, Ont. L2N 4M6; Mrs. L. Normet, 343 Cannon St. E., Hamilton, Ont. L8L 2C1; K. Pikker, 3876 Pandora St., N. Burnaby, B.C.; U. Veedler, 47 Kent Ave., Sault Ste. Marie, Ont.; V. Spargue, 2313 Samuel Drive, Ottawa, Ont. K1G 3C3.

ARMAST ABIKAASAT

JUULI MATHIESEN

sündinud 25. juulil 1910 Pärnus
surnud 12. juunil 1982 Torontos

mälestab valkses leinas

VIKTOR

KIRIKLIKKE TEATEID

EELK TORONTO VANA-ANDRESE KOGUDUS
Vana-Andrese kirik Carltoni ja Jarvise nurgal.
Õp. Andres Taul
64 Dinnick Cres., Toronto, Ont. M4N 1L8
Tel. 483-4103, kirikus 923-5172

Pühapäeval, 20. juunil kell 11 hommikul Usuteadusliku Instituudi V õppeaasta PIISKOPLIK LÕPUJUMALATEENISTUS ja 2 instituudi lõpetanud õpetaja ameti kandidaadi Väino Kaldma ja Albert Roosti ordinatsioon. Ordineerib piiskop Karl Raudsepp. Jutlustab kandidaat Väino Kaldma. Laulab Vana-Andrese koguduse segakoor. Solist Tamara Norheim. Orelil dr. Roman Toi.

Pühapäeval, 27. juunil SURNUAIA JUMALATEENISTUS Mt. Pleasant kalmistul kell 3 pl. eestlaste osas ja York almistul „N" sektsiooni eestlaste osas kell 5 pl.

ÕPETAJA KONETUNNID teisipäeval ja neljapäeval kl. 6—8 õ. kiriku käärkambris.

EELK PEETRI KOGUDUS
817 M. Pleasant Rd., Toronto, Ont. M4P 2L1
Õp. O. Puhm (pikaajalisel puhkusel)
Hooldaja õpetaja Udo Petersoo
Organist dr. Roman Toi

Pühapäeval, 20. juunil kalmistupüha JUMALATEENISTUSED kell 11 hom. Westminster kalmistul, teenib pastor E. Pähn; kell 2 pl. Mt. Pleasant kalmistul, teenib pastor U. Petersoo. Mõlemal teenistusel mängib Peetri koguduse vaimulik orkester. Kell 9.30 ingliskeelne JUMALATEENISTUS, teenib pastor A. Taul.

Pühapäeval, 27. juunil kell 11 hommikul JUMALATEENISTUS. Teenib piiskop Karl Raudsepp.

Pastor U. Petersoo KÕNETUNNID tel. 624-6128 esmasp. ja neljap. kl. 7—9. Kantselei tunnid teisip. 6—8 ja neljap. kell 2—4. Kiriku telefon 483-5847.

TORONTO EESTI EV. LUT. USU KOLMAINU KOGUDUS
Kirik: 619 Sherbourne St., Toronto
Tel. 698-7977 või 766-7853
Sherbourne allmaaraudteejaam on kiriku kõrval.
Õp. O. Gnadenteich
112 Fallingbrook Rd., Scarborough

JUMALATEENISTUS on pühapäeval, 20. juunil kell 1.30 pl.

Pühapäeval, 4. juulil on JUMALATEENISTUS samuti kell 1.30.

ÕPETAJA KÕNETUNNID on iga kuu teisel esmaspäeval kell 6—8-ni kiriku kantseleis, telefon 921-9417.

TORONTO EESTI BAPTISTI KOGUDUS
883 Broadview Ave.
Jutl. Kaljo Raid
96 Bards Walkway, Willowdale, Ontario M2J 4T9
499-6488

„VABADUSE KUULUTUS" RAADIOSAATED IGAL PÜHAPAEVAL

Pühapäeval, 20. juunil koguduse 33. AASTAPÄEVA PÜHITSEMINE. JUMALATEENISTUS kell 11 hommikul. Külalisjutlustaja L. Heinmets. Meeskoor. Kell 6 õ. JUMALATEENISTUS. Segakoor.

MÄLESTAME KURBUSES

JUULI MATHIESEN'IT

KARL OLLINO perekonnaga

LAHKUS ARMAS

JUULI MATHIESEN

mälestab leinas

WALTER DONALD abikaasaga

ARMSAT VILISTLAST

JUULI MATHIESEN'I

mälestavad leinas

KORP! INDLA LIIKMED

KORP! FRAT! ESTICA KANADA KOONDIS
MÄLETAB LEINAS LAHKUNUD VILISTLAST

JOHANNES KABER'IT

sündinud 1911 Eestis
surnud 1982 Rootsis

BALTI UURIMUSTE KONVERENTS

Balti teadusliku ühingu AABS'i kaheksas Balti Uurimuste Konverents toimub 17—19. juunil Minneapolises koostöös Minnesota ülikooli Skandinaavia osakonnaga.

TORONTO EESTI EVANGEELNE KOGUDUS
Immanueli Kirik
21 Swanwick Ave.
Pastor Allan Laur
72 Appleby Cres., Markham, Ontario L3R 4L2
Tel. 477-6248

Laupäeval, 19. juunil väljasõit Lodu talusse Udoras. Kell 4 pl. VABAÕHU JUMALATEENISTUS. Kõneleb Allan Laur. Lauluettekandeid.

Pühapäeval, 20. juunil kell 2 pl. VALGUSPILDID „The Smythe Street Cathedral" avamisest Fredrictonis N.B. Kell 3 pl. JUMALATEENISTUS. Kõneleb Allan Laur. Laulab „Isade kvartett". (Buss Eesti Kodust kell 1.30 pl.).

Kell 6 õ. ingliskeelne KOOSOLEK Ahlbergide kodus, 6 Wiarton Crt. Thornhill. Kõneleb S. Coats.

EESTI VABAKOGUDUS TORONTOS
20 Thorncliffe Ave. Tel. 463-6223
Jutlustaja E. Saraoja
Kirik: 562 Jones Ave. Tel. 461-2077

Pühapäeval, 20. juunil kell 11 hom. JUMALATEENISTUS. Kõnelevad Heino Sepp ja jutl. E. Saraoja. Lauluettekandeid. Peale jumalateenistust kohvilaud isadepäeva puhul. Tunnistusi ja lauluettekandeid.

Kell 3 pl. JUMALATEENISTUS Ehatares.

Läänerannniku Eesti Päevad ülikooli maa-alal

SAN FRANCISCO — Eesti Organisatsioonide Liit Läänerannikul (EOLL) juhatus on saavutanud kokkuleppe San Francisco State University'ga 1983. aasta Eesti Päevade korraldamiseks nende maa-alal. Järgmine eestlaste suurkokkutulek läänerannikul leib aset 26. juunist kuni 2. juulini eeloleval aastal.

S.F. State asub linna lõunapiiril autotee 1-280 läheduses poolteist miili Vaiksest ookeanist. Ülikooli vahetus läheduses on Harding Park, kaunis Lake Merced, kolm golfiväljakut ja üleameerikaliselt tuntud vabaõhu teater Sigmund Stenr Grove, kus tõenäolikult korraldatakse Eesti Päevade laulupidu. Ülikooli ümbritsev linnaosa koosneb korrashoitud üksikelamutest ja seda peetakse n.ö. heaks rajooniks. Kesklinnaga, mis asub 7 miili eemal, on väga hea trammi- ja bussiühendus. Üliõpilaste ühiselamutes antakse eestlaste käsutuse küllaldaselt tube väliskülaliste majutamiseks.

Lähemat informatsiooni saab: EOLL juhatus, 6231 California Street, San Francisco, CA 94121.

„MEIE ELU" asutas Eesti ühiskond ja seisab eesti ühiskonna teenistuses.

OTSITAKSE

LAPSEHOIDJAT

SEPTEMBRIKS

Erin Mills rajoon. Tel. 828-2701

ENDIST

„Issand hoiab su väljumist
ja su tulemist
nüüd ja igavesti."
L. 121:8

KAUAAEGSET SÕPRA

EE

KAUAAEGSET SÕPRA JA AKAD

EERO M

surnud 8. juunil 1982

mälestavad

EV
RIS
ER
HA
KA

ARMAST

EERO M

mälestavad

LEMBIT, M

LUGUPEETUD ENDIST NÕUK

EERO M

mälestab leinas

EESTI KIRIK

OMA ARMSAID VILISTLASI

HEINO E

surnud 7. juunil 19

EERO

surnud 8. juunil 19

mälestab kurbuses
H. TREFFNERI GÜMN

ARMAST RISTIISA JA SÕPR

HEINO E

mälestavad leinas ja ka

KALLIST KAUAAEGSET SÕP

HEINO E

mk

„Meie Elu" t

AMETN

Helistada t

ENDIST KAUAAEGSET ESIMEEST

EERO MUNA

„Issand hoiab su väljumist
ja su tulemist
nüüd ja igavesti."
L. 121:8

mälestavad leinas

EELK VANCOUVERI PEETRI KOGUDUS
NÕUKOGU ja ÕPETAJA

KAUAAEGSET SÕPRA

EERO MUNA

mälestavad
JOHANN ja HELJO EILAU
EDUARD ja LEIDA KALKUN
MALDUS ja KATRIN MARITS
MAGDA PUUSEPP

KAUAAEGSET SÕPRA JA AKADEEMILIST VENDA

EERO MUNA

surnud 8. juunil 1982 Vancouveris

mälestavad leinas

EVALD LEETMA abikaasaga
RISTO LIIVOJA abikaasaga
ERMI SOOMET abikaasaga
HARALD TEDER abikaasaga
KALJO VOORE abikaasaga

ARMAST

EERO MUNA

mälestavad kurbuses

LEMBIT, MARA ja OLIVER PÜTSEP

LUGUPEETUD ENDIST NÕUKOGULIIGET

EERO MUNA

mälestab leinas

EESTI KIRIKUFOND, VANCOUVER B.C.

OMA ARMSAID VILISTLASI

HEINO ELKEN'IT

surnud 7. juunil 1982 Hamiltonis ja

EERO MUNA

surnud 8. juunil 1982 Vancouveris

mälestab kurbuses
H. TREFFNERI GÜMNAASIUMI VILISTLASKOGU

ARMAST RISTIISA JA SÕPRA

HEINO ELKEN'I

mälestavad leinas ja kaastundes abikaasale

ristipõeg REIN
AINO ja JAKOB VARES

KALLIST KAUAAEGSET SÕPRA

HEINO ELKEN'IT

mälestab leinas

FRIIDA PIIBE perekonnaga

„Meie Elu" talitus otsib

AMETNIKKU

Helistada tel. 466-0951

ARMAST SÕPRA

MAIMU LINKHORST'I

mälestavad sügavas leinas

MARGOT JA ILMAR HEINSOO

---

9. mail 1982. a. uhus rahusse meie sõber

MARIA LUKKARINEN

mälestavad

SAINT JOHN'I EESTLASED
NEW BRUNSWICK'IS

Puhka rahus!

HEAD SÕPRA

HEINO ELKEN'IT

leinab

ALEKSANDER VEELMA

KALLIST KAUAAEGSET SÕPRA

HEINO ELKEN'IT

mälestavad

HELLA MÄGI
FRIEDA GUTMANN
NIINA RANDVERE

KAUAAEGSET SÕPRA

HEINO ELKEN'IT

mälestavad leinas

LINDA PAUSK
HELMI MÄGI

HÄÄD SÕPRA

HEINO ELKEN'IT

mälestavad leinas

IRENE ILMAS
LYDIA LAAR
AINO PELLO

ARMAST KAASVÕITLEJAT

HEINO G. ELKEN'IT

leinab

TORONTO EESTI VÕITLEJATE ÜHING

LEITNANT

HEINO GUSTAV ELKEN'it

mälestab

EESTI OHVITSERIDE KOGU KANADAS

Eesti arst valvekorras

19. ja 20. juunil
dr. J. Marley 921-7777

26. ja 27. juunil
dr. R. Pahapill 921-7777

Lääneranniku Eesti Päevad ülikooli maa-alal

SAN FRANCISCO — Eesti Organisatsioonide Liit Lääneranniku (EOLL) juhatus on saavutanud kokkuleppe San Francisco State University'ga 1983. aasta Eesti Päevade korraldamiseks nende maa-alal. Järgmine eestlaste suurkokkutulek Lääneranniku leib aset 26. juunist kuni 2. juulini eeloleval aastal.

S.F. State asub linna lõunapiiril autotee 1-280 läheduses poolteist miili Vaiksest ookeanist. Ülikooli vahetus läheduses on Harding Park, kaunis Lake Merced, kolm golfiväljakut ja üleameerikaliselt tuntud vabaõhu teater Sigmund Stenr Grove, kus tõenäolikult korraldatakse Eesti Päevade laulupidu. Ülikooli ümbritsev linnaosa koosneb korrashoitud üksikelamutest ja seda peetakse n.ö. heaks rajooniks. Kesklinnaga, mis asub 7 miili eemal, on väga hea trammi- ja bussiühendus. Üliõpilaste ühiselamutes antakse eestlaste käsutuse küllaldaselt tube väliskülaliste majutamiseks.

Lähemat informatsiooni saab: EOLL juhatus, 6231 California Street, San Francisco, CA 94121.

„MEIE ELU" asutas Eesti ühiskond ja selsab eesti ühiskonna teenistuses.

OTSITAKSE

LAPSEHOIDJAT

SEPTEMBRIKS
Erin Mills rajoon. Tel. 828-2701

JURISTID

ENN ALFRED
ADVOKAAT — NOTAR
Toronto Dominion Centre
P.O. Box 326, Room 1002
Royal Trust Tower
Toronto M5K 1K7
King—Bay
Telefon: 869-1777
24-tundi telefonivalve

JAN PAUL WALDIN
BA, LL.B
ADVOKAAT — NOTAR
Waldin & de Kenedy
33 Queen St. E., Suite 1403
Tel. 364-6761, 364-6762

Euroopa kogemustega
rätsep õmbleb
meestele ja naistele
ÜLIKONNAD — KOSTÜÜMID
— MANTLID
kvaliteet materjalid
OLD MILL TAILORS
7 Riverview Gardens (Bloor-Jane
Subway Stn.) Toronto, Ont. M6S 4E4
Tel. 416/769-9535
Rudi H. Schneider

OPTIKUD

J. RATAS
Optika- ja Kellasepaäri
247 Danforth Ave. Toronto
Telefon 465-6251
PRILLID
parimas kvaliteedis
ja ka igas hinnaklassis
„CONTACT LENSES" soodsate
hindadega
Käekellade müük ja
parandused kohapeal

ELEKTRIK
Sisseseaded, uuendused ja parandused elumajades või ettevõtetes.
HALLING
Tel. 762-9190 ● Lic. E1044

R. S. KANE Ltd.
MATUSEMAJA
4812 Yonge Str.
(Sheppardi lähedal)
Willowdale
221-1159

Murray E. Newbigging
MATUSEMAJA
Aastakümnete kogemus eestlaste teenimiseks. Oskuslik aõuanne ja mõõdukad hinnad:
M. Wayne Hamilton
Funeral Direktor
733 Mount Pleasant Rd.
(lõunapool Eglintoni)
Helistada tel. 489-8811 ● 489-8002

Külastage „MEIE ELU"
kus leiate
mitmesuguseid
sobivaid
kinkeesemeid
958 Broadview Ave.
Toronto, Ont. M4K 2R6
Tel. 466-0951
(Eesti Majas, II korral)

EHTEASJU
SKANDINAAVIA
KINKEESEMEID:
LINIKUID, SOHVAPATJU,
SAUNASEEPE ja TARBEID
KERAAMIKA-VAASE
HELIPLAATE
RAAMATUID (ka lastele)

„Meie Elu" üksiknumbrid on müügil:

TORONTO	
POKO'S MEAT PRODUCTS ARIDES:	**376 College St.** **767 Mt. Pleasant Rd.**
Rooneeme pagariäri	**484 Queen St. W.**
Balint Book Store	**246 Spadina Ave.**
„Meie Elu" talitused	**958 Broadview Ave.**
Broadview Delicatessen	**141 Danforth Ave.**
THUNDER BAY	
Finnish Book Store	**168 S. Algoma St.**
SUDBURY	
Wolfe's Bookstore	**193—135 Durham St. E.**

Eestlaste ajaleht „MEIE ELU" levib üle kogu maailma, kus asub eestlasi. — Tellige ja lugege „MEIE ELU". — Nõudke „MEIE ELU" proovinumbreid. —
„MEIE ELU" tellimishinnad: Kanadas 1 a. $34.00, 6 k. $18.00, 3 k. $13.00; USA-sse — 1 a. $37.00, 6 k. $20.00, 3 k. $14.00; Ülemeremaadesse — 1 a. $42.00, 6 k. $21.00, 3 k. $14.00. Kiripostilisa Kanadas: 1 a. $23.40, 6 k. $11.70. Kiri- ja õhupostilisa USA-sse: 1 a. $26.00, 6 k. $13.00. Õhupostilisa ülemeremaadesse: 1 a. $48.30, 6 k. $24.15.

958 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4K 2R6, Canada
„MEIE ELU" TALITUS

Tellimiskupong:

Palun saatke minule „Meie Elu" ..... kuuks.

Tellimisraha siinjuures .....
(Tshekiga„ panga rahakaardiga, posti rahakaardiga).

Nimi: .....

Postiaadress: .....

Kuupäev .....

.....
(Allkiri)

LEMBIT JÄNES 60

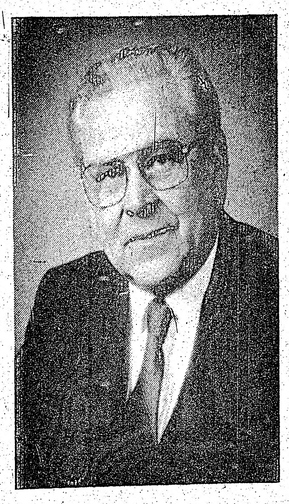

Lembit Jänese sünnipäevapeo kõnedest ei selgunud kui palju ta on nautinud oma möödunud kuuekümne aasta suurt vaheldusrikkust, kuid kahtlust ei jäänud tema ettevõtmiste edukusest ja panusest meie ühiskondlikus töös.

Lembit sündis 4. juunil 1922 Pärnumaal Rinna talus. Isa oli tal vallavanem ja ka kaitseliidu kompanii pealik, ema naiskodukaitse esinaine. Poeg oli siis ka loomulikult noorkotkaste ridades ja noorratsurite rühmas. Pisut ringirändamise järele lõpetas ta Türi gümnaasiumi 1941. a. Õigeaegse rettuminemisega pääsesid isa ja poeg juuniküüditamisest.

Järgnes kuus semestrit Tartus põllumajandusteaduskonnas, kuni selle sulgemiseni. Olles vahepeal abiellunud oma noorpõlve tutvusega — Meeri Koppeliga — ta sai tööle Tallinnasse turukorraldusvalitsuses piimanduse alal.

Selle aja põnevamad momendid olid Tallinna pommituse üleelamine ja viimase-minutiline põgenemine rongiga Haapsallu, sealt edasi Hiiumaale, Saaremaale kuni Roomussaarest sai Saksamaale. Sel teekonnal on eriline tähtsus seepärast, et see andis Lembitule eesti-rootslase sisetunde, nii et seda isegi Rootsi saatkonnas usuti ja neile välispassid anti, mis neid Rootsimaale tõid märtsis 1945. a.

Lembitu karjäär Rootsis oli mitmekesine ja tõusis kiirelt: kolm kuud põllutööline, kuus kuud vabrikus keevitajaks, kolm kuud tekstiilvabriku tööliseks ja lõpuks Möindali õlivabriku analüütilise keemia laborandiks kuni Rootsist lahkumiseni 1948. a. sügisel.

Ookeaniteekonnaks muretseti 70 aastat vana, 70 jalga pikk kalalaev „Östervåg", mis tõi nüüd juba kolmeliikmelise Jäneste pere ja teised osanikud Halifaxi. Kuna omati kalalaev ja sõitjate hulgas oli kaks Pärnu kalurit, organiseeriti Halifaxis kalapüüki. Nelja kalastusretkega kogeti, et Atlandi kalad käituvad teistmoodi kui Pärnu lahe omad, mistõttu laev müüdi enne kui võlad oleksid ületanud laeva hinna. See oli vist Lembitu ainukene ebaõnnestunud ettevõte.

Tuli alata jälle alt peale: kolm päeva lihttööline kalavabrikus, siis promotsioon laboratooriumi tehnikuks, hiljem kvaliteedikontrollijaks. 1952. a. sügisel sai Lembit Newfoundlandis ehituseloleva kalafileetamise ja külmutamise vabriku juhataja koha. Seal ta seadis sisse Kanada esimese „Fish Sticks" produktsiooni-liini. Kolme aasta pärast asus Lembit St. John's Fishery Products Ltd. tehnilise juhataja kohale, järele vaatama kaheksat vabrikut ja kahe aasta pärast sai ta nelja vabriku administraatoriks.

1959. a. asus Lembit suurele maale, Montreali Blue Water Seafoods Ltd. produktsiooni ja uurimistöö juhatajaks, kus tööväli ulatas ka lõunapoole USA rannale. Siinseks uuenduseks oli esimese taignasse kastetud kala külmetusliini sisseseadmine.

Kümme aastat hiljem 1969. a. koliti veel kaugemale sisemaale, Torontosse, kus asutas Grimm's Foods Ltd. olles ise veerand osanikuks. Ari õitses. Produktsioon oli mitmekesine ja turule toodi uusi produkte igasugu kaladest, hännaselistest, sibularõngastest, õunte ja seenteni.

Toronto läheduses Woodbridges annab Grimm's Foods tööd kuuekümnele isikule. Vahepeal on Meeri ja Lembitu kolm poega kasvanud, ringi vaadanud mujal, ja isa firma juurde tagasi tulnud, ning üheskoos firma teistelt osanikelt välja ostnud.

Tänapäeval tuuakse toorkalu külmunult kokku igast maailmakaarest ja see on annud võimaluse osa võtta eriala konverentsidest tihti Kanada ametliku esindajana ja kala otsimisretketelt Lõuna Ameerikas ja Euroopas.

Eestlaste organisatsioonidest on Lembit Jänes aastate vältel mitmesuguste juhatuse ametkohtadel olnud korporatsioon Rotalias, Montreali koguduses (1961—1967), Vana-Andrese koguduse nõukogus ja Toronto Eesti Majandusklubis.

Peale võistlusrohkes äriilmas edasijõudmise, on Lembitul jatkunud aega ja energiat hoida sidet paljude sõpradega — nagu kujukat iseloomustas tema 60 a. sünnipäevapidu ning kasvatada ja koolitada kolme poega ja Tiinat, kelle kihlumine ülikooli lõpetamise järele äsja teatavaks sai. Sõbrad soovivad Lembitule õnne, tervist ja jõudu!

ENDEL ARUJA

Üks õdedest meilt lahkunud...

Korp! Amicitia't tabas raske kaotus: Surmaingel viis äkitselt meie perest asendamatu Aino Onny Diamondi. Palju meid on veel Tartu Ülikooli vilistlaskonnast? Kuid kõigist paratamatustest suurim on surm ja meie ei suuda sinna midagi teha. Aino oli erakordne: imposantne, vaimukas, rikas emotionaalne mälu ja huumorimeel. Tallinnas käis ta II Linna Tütarlaste Gümnaasiumis ja lõpetas 1930. a. Tartu Ülikooli filoloogia (saksa, ingliskeel). Andis lubaduse oma isa August Ingermann'ile mitte abielluda, kuni lõpetab ülikooli. 1930. a. abiellus major Eino Onny'ga. Nendel sündis 1935. a. poeg Aarne. Tulid rasked ajad meie kodumaale. Major Onny arreteeriti ja ta kadus jäljetu vene võimude vangilaagri. Saksiaste tulekul töötas Aino Tallinnas Päevalehe juures. Ta põgenes pojaga viimase laevaga Saksamaale, kus ta töötas DP laagris tõlgina ja kooliõpetajana. Saksamaalt emigreerus 1949. a. USA-sse. Alguses oli väga raske. Pidi töötama ja poega kasvatama. Kuid hiljem sai at hea koha „Simon Schester Publishing Corp." juurde, kus ta töötas üle 20 aasta tellimisosakonna mänedzherina. 1972 Aino abiellus major Mihkel Diamond'iga. Maikuul läksid nad Knoxville Tenn. World Fair'ile. Seal sai ta halvatuse ja 12. mail kell 4 a.m. vaikis Aino süda.

Aino oli suur eestlane. Ta võttis kogu oma hingega meie konvendi elust osa. Siiralt armastas noori ja püüdis neile õpetada Tartu üliõpilaskombeid ja traditsioone. Ta oli unikaalne...

Kallis Aino, mälestus Sinust jääb alati meiega.

Per aspera ad astra!

LENNA SAAREKIVI
New York

ÜLO JÜRIMA 60

Juunikuu 13-al päeval 1922 sündis Viljandi maakonnas, Põltsama linnas tõsine eesti mees — Ülo Jürima. Noorusaja juhtumitest, hariduskäigust ja teistest varprustest kirjutatakse tavaliselt, et lugupidamist näidata jutu pikkusega. Käesoleva mehe juures oleksid need märked asjatud. Küll võime aga vaadelda lähemat minevikku ja olevikku, kus näeme juubilari kindla eestimeelse ideoloogilise põhialusega ja suunaga, vankumatu kommunismi ja türannia vastu võitleja ja seisukohtadega, mis pärast sügavat arusaamat leiavad avaldamist ja ülekõige — jäävad kindlaks ja püsivaks.

Meie ühiskonna poliitilises segaduses püütakse eraldada sisepoliitikat välispoliitikast. Juubilar defineerib meie rahvast ja tema maad puudutavaid küsimusi rahvuspoliitikaga. Vaevalt on ka meie ühiskonnas enam kiindunud ja end-ohverdavat töömeest rahvuspoliitilise hea-käekäigu ja selle ideoloogilise suuna hüveks. Tema siirad südamesoovid meie maa hea-käekäiguks peegelduvad tema vaates ja ütluses. Selles osas ei tunne juubilar umbkaudseid definitsioone, vaid respekteerib ja praktiseerib täie südame ja innuga kaasalöömist täis-rahvuslikus eesti vaimus ja suunas.

Tema meelsusest on tulu saanud kõik organisatsioonid, kus juubilar on oma panuse annud ja märgi jätnud.

Eesti Rahvuslaste Kogu Kanadas asutajaliikmena ja esimehena on juubilar näidanud tegeliku tööga oma veendumusi ja seisukohti.

Jääb soovida, et Sinu suunavat ja õiglast mõtet on veel mitmeks aastakümneks ja selleks tööks soovib Sulle Eesti Rahvuslaste Kogu Kanadas, Sinu kaastöölised ja Sinu sõbrad Sulle head tervist, õnne ja jõudu, kui meenutad oma 60-t sünnipäeva.

AKSEL SALUMETS

ILMAR JAKS

„NEPTUN"

Õiguse telgitagustest

136 lhk. Hind $18.00

MUUGIL

„MEIE ELU" talituses

958 Broadview Ave. Toronto. Ont.

M4K 2R6

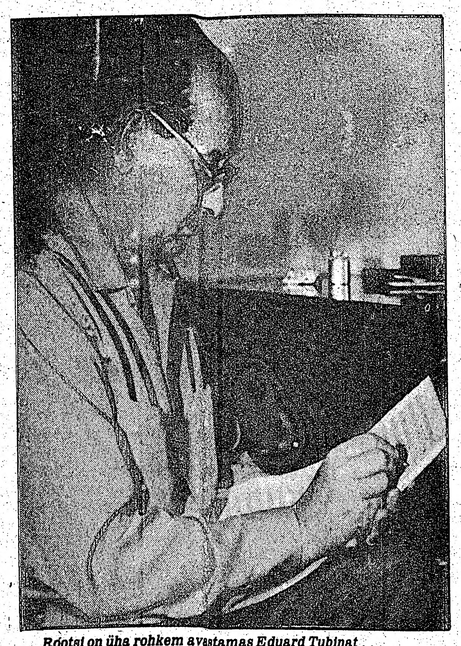

Rootsi on üha rohkem avastamas Eduard Tubinat...

ROOTSI „AVASTAS" EDUARD TUBINA

Suur toetus heliloojale loominguliseks tööks

STOKHOLM (EPL) — **Helilooja Eduard Tubina ees on äkki väravad avanenud. Rootsi arvustus on tema kuuenda sümfoonia puhul teda tunnistanud „suureks helimeistriks" ja temast kõnelevad äkki rootsi ajalehed ja muud massimeediumid. Eduard Tubin sai mõne päeva eest 25 000-kroonise kunstnikutoetuse rootsi Konstnärsnämndenilt, mispuhul ajaleht Expressen teda intervjueerib, küsides: „Eduard Tubin, mis teed sa selle rahaga?" Eduard Tubin on vastanud:**

— See oli maksuvaba tööstipendium, mille ma sain. Kui sa tegeled muusikaga, siis on vaja vaikust ja rahu. Raha annab mulle võimaluse elada nii...

Eduard Tubin viib jutu tema äsjase kuuenda sümfoonia esitamisle Berwaldi kontserdisaalis:

— See on väga raskestimängitav ja see oli õieti esimest korda, kus seda esitati nii nagu ta peab olema. See läks suurepäraselt tänu mu rahvuskaaslasele Neeme Järvile, kes dirigeeris.

Edasi tuntakse huvi, kuidas on tõsise muusikaga tegeleva helilooja olukord siin Rootsis?

— Senini on see läinud päris hästi. Kuid siin maal ei saa elada ainult muusikaloomingust. Olen nüüd pensionil kuid töötasin varem arhiivitöölisena Drottningholmi teatri juures, et oma ülalpidamisega toime tulla.

Kas on raskem olla helilooja siin Rootsis kui mujal?

— Ei seda ma ei usu. Kõikjal on see ühte moodi. Kuid enne lahkumist Eestist keset sõda elasin siiski täielikult muusikast. Olin ühe teatri kapellmeistriks.

Kas siis ei olegi heliloojaid, kel oleks õnnestunud elada oma muusikast?

— Mitte tõsise muusika loojate seas. Rootsis on ainult mõned shlaageriloojad, kes elavad muusikast. Peab aga olema väga suur ja kuulus enne kui tuleb suuremaid rahasid...

Eduard Tubin tuli Rootsi 1944 ja on seega tegutsenud siin heliloomingu juba 38 aastat. Kuues sümfoonia on kirjutatud juba aastaid tagasi ja helilooja on peale tulnud hiljem veel mitmeid sümfooniaid. See näitab, kui pikkamööda siin maal avastatakse võõrsilt sisse tulnud kunstnikke, ka siis kui nad tõepoolest on rahvusvahelisest klassist. Tubinale tuleb tõeline edu siin maal 71-ndal eluaastal...

EESTI APOSTLIKU ÕIGEUSU KIRIK EI OLE SAANUD OMA PIISKOPPI

Ka ettepanekule piiskop Platoni kanoniseerimiseks ei ole tulnud vastust

STOKHOLM — Patriarh ei ole senini nimetanud Eesti Apostliku Õigeusu Kirikule piiskoppi ja samuti ei ole reageerinud ettepanekule märtrisurma surnud piiskop Platoni kanoniseerimiseks, ütles sinodi esimees ülempreester Nikolai Suursööt „Eesti Päevalehele" antud jutuajamises.

Eesti ap. õigeusu kirik, luteri kiriku järgi suuruselt teine iseseisvas Eestis, hõlmates 20 protsenti elanikkonnast, oli sel ajal iseseisev ja autonoomne kirik, staatus, mille saavutas metropoliit Aleksander. Kirik kuulus Konstantinoopoli patriarhaati.

Ka praegu kuulub kirik Konstantinoopoli (praegune nimi Istanbul) patriarhaati. Piiskop Jüri (Välbe) surma järele ei ole patriarh kirikule uut piiskoppi nimetanud. Küll on aga kiriku hooldajaks piiskopiks määratud Skandinaavia praegune metropoliit Paulus, kellega kirikul on soe ja usalduslik vahekord.

Eesti ap. õigeusu kirik pärast piiskop Jüri surma teostas valimised piiskopkandidaadi esitamiseks. Kiriku täiskogu esitas kandidaadina ülempreester Sergei Samoni Kalifornias. See ettepanek ei ole aga siiani — aastaid on läinud — leidnud kinnitamist patriarhaadis. Mis motiividel, ei ole teatatud. Õigeusu kirikus võib nimelt piiskoppi ametisse nimetada ainult patriarh ise. Patriarhi käes on veel teine ettepanek:

— Eesti ap. õigeusu kirik esitas patriarhile kanoniseerimiseks püha-kuna esimese eesti rahvusest piiskopi. See oli piiskop Platon, kes a. 1919 suri märtrisurma Tartus Krediitkassa kelbris, kus ta koos kahe teise õigeusu vaimulikuga, luteri kiriku ja eesti avaliku elu tegelastega koos bolshevike poolt julmalt mõrvati. Sinod kui ettepaneku tegija ei ole patriarhilt vastust saanud. Muide on kirik Platoni mälestuse säilitaiud Platoni ordeni kui kõrgeima teenetemärgi sisseseadmisega. Kirik tarvitab ka praegu 1934 Vabariigi valitsuse poolt kinnitatud kiriku põhikirja.

Kui suur on põhimääruse järgi sinod?

— Põhimääruse järgi kuuluvad kirikuvalitsusse-sinodisse 4 vaimulikku ja 3 ilmalikku esindajat. Vaimulikud selles koosseisus on peale minu veel end. esimees praost Nikolai Raag Göteborgist, ülempreester Emanuel Lepik Kanadast ja ülempreester Sergi Duma Konstantinoopolist. Moskva patriarhaadi kõrgeim vaimulik kohapeal on metropoliit Aleksius.

Nagu teiste kirikutegi puhul, juhib kirikuid praegu Eestis kõrgema instantsina Moskva kultuseasjade komitee esindaja. See organ teatavasti on ateistlik, üles ülempreester Nikolai Suursööt. Ta viibis hiljuti Torontos ja andis üle Platoni ordeni praost Emanuel Lepikule.

KUHU MINNA?

☆ **Neljap., 17.—20. juuni Tallinn Festival Eesti Majas.**

☆ **Pühap., 20. juunil Usuteadusliku Iunstituudi lõpujumalateenistus Vana-Andrese kirikus algusega kl. 11 h.**

☆ **Teisip., 22. juunil prof. Rein Taagepera loeng „Kus venelased Eestis asuvad?" Tartu College'is algusega kl. 7.30 õ.**

☆ **Laup., 3. juulil Suvihari 1982 Seedriorul algusega kl. 5 õ.**

☆ **Pühap., 15.—22. augustil „Seltse Kunsti" Seedriorul.**

Erme Kulmar

ABIKS TERVISE NÕUDLEJALE

Arvatavasti seoses Uue-Aasta lubadustega, on märgata, et jaanuaris inimestel on huvi ühineda mõne terviseklubiga või programmi jätkata. Samuti on täheldud P. Ameerikas tublisti kasvanud tahe hea kehalise seisundi saamiseks — mõeldagu ainult kümnetele tuhandetele maratoni jooksjatele.

On ennustatud, et järgmise 20-ne a. jooksul töötundide arv nädalas langeb 30-le ja erruminek võib alata juba 45-e aastaselt — s.t. suurenenud vabaaeg võimaldab rohkem aega pühendada ka kehakultuurile. Andes head eeskuju jääb vanemate kohustuseks lapsi ette valmistada vabaaja intelligentseks kasutamiseks.

Selle aasta „Meie Elus" nr. 2 andsin ülevaate terviseklubidest ja mida silmaspidada klubi valikul. Esmakordselt osavõtjad peaks alustama grupitegevusega ja koos mõne perekonnalikmega või sõbraga, mis võimaldab üksteise ergutust jätkamiseks.

Kogemusist on selgunud, et pärast kahekuulist grupitegevust inimesed hakkavad tüdinema samadest harjutustest. Seepärast on soovitav, et klubi tegevus oleks mitmekesine nii et ühe programmi lõppemisel saaks siirduda uuele alale.

Täiendavalt võiks mainida, et head terviskiubid möödavad isiku „vormisolekut", koostavad sobiva kava keha arendamiseks ja kontrollivad kava edenemist. Teadmus kehalisest algseisundist määrab treeningumahu ja intensiivsuse, isikupära ning loodetavad tulemused pärast mitmekuulist pidevat harjutamist kolm korda nädalas.

Arengut on võimalik mõõta järgmistel aladel — nöörihüpped, trepist ülesminek või kastile üles-alla astumised, kiirkõnd, sörk, jooks, jalgrattasõit ja ujumine. Mitmetel muudel aladel on mõõtmine raskendatud ning seetõttu harrastaja peab leppima parema enesetundega mis aga pole võrreldatav.

ARSTI NÕUSOLEK

Enne pingsamate harjutustega algamist peaks arstilt saama terviklikkuse „OK". Samuti on vajalik sooritada vormisoleku katseid millised vahest viitavad senini varjatud probleemile, mis ei ilmne tavalisel arstlikul läbivaatlusel. Mida vanem on isik seda lühem olgu vaheaeg arsti külastuse ja katsete-harjutuste algusse vahel.

Toronto Ülikooli Kultuurimaja teatmelehest selgub, et järgmised kehalise seisundi katsed võiks teha umbes 1½ tunni kestel:

1. Pulsi sagedus puhkeolekus, maksimaalne ja treeningus 2. Südame puhkeoleku ja stress elektrokardiograafia. 3. Vererõhk; süstoolne ja diastoolne. 4. Kopsude mahtuvus ja hingamise võimsus. 5. Hapniku maksimaalne tarbimisevõime. 6. Normaalne keha kaal. 7. Metabolism. 8. Tasakaal. 9. Painduvus. 10. Tugevus. 11. Võimsus (tugevusetöö 30 sekundit).

Teistsugused meetodid hõlmavad veel näiteks pulsitaastumist, kiirust, vastupidavust (jooksmine 12 minutit), plusspunkte andvaid mitte suitsetamist ja karskust jm. Üheks tähtsamaks katseks on süda stressi all.

Algaja tervise nõudleja vajab esmalt südame, kopsu ja vereringe süsteemi jõulisust hõlmates suuremaid lihaseid 15 kuni 30 min. vältel seejuures hoides ettemääratud pulsisagedust, mis peamiselt oleneb isiku vanusest.

VORMISOLEK

Olles normaalse tervise juures keha „vormisoleku" parendamiseks pole mingit vanuse piiri. Näiteks kahe aasta eest 75 aastane vancouverlane Hugh Clifford jooksis esmakordselt maratoni (42,2 km) ajaga 4 t. 41 min. 46 sek., millele järgnes möödunud suvel Kanada Masters'i medal ajaga 4.04.17! Hugh sattus tervisespordile 64 aastaselt pärast kerget südameatakki. Algas progressiivse jalgrattasõiduga ja ujumisega ning kaotas 10 kg kehakaalust. Hiljem siirdus sõrgile ja nüüd jookseb ülepäeviti umbes 50 km nädalas. Ütleb uhkusega — „olen täielikus kehalises vormis ja parimas heaolu tundes kui kunagi varemalt".

Seoses terviklubidega võiks meenutada tuntud kehakasvatuse õpetaja Viktor Peters'i kirjutist aastast 1971 „Miks peame hoidma oma keha vormis", milles oli mainitud — „Kas ei oleks aeg hakata mõtlema eesti võimla ja ujumisbasseini ehitamisele koos tarviliku kõrvalruumidega, kus eesti spordivaim saaks täies ilus õitsele lüüa. Ja kui suur mõju oleks sellel eesti noortele ja nende kokkukuuluvuse säilitamisele".

Üksteist aastat hiljem on isegi võimla küsimus veel lahendamata, ehkki rikkalikult on hoolitsetud vaimukultuuri eest. Kas lause — terves kehas, terve vaim — on aegunud? Võibolla pole veel hilja alata ühe „kõrvalruumi" sisustamisega kus meie eksperdid teeksid kehalise vormisoleku katseid nii noortele kui ka vanematele tervise- ja spordihuvilistele ja seega aitaksid kaasa eestlaste elujõu suurenemisele.

Tartu ülikooli juubelimedal Stokholmist

STOKHOLM — Tartu ülikool tähistab tänavu 350-aastast asutamisjuubelit, kuna Rootsi kuningas Gustav II Adolf kirjutas alla ülikooli asutamise ürikule Lützeni sõjaleeris 30. juunil 1632. Eesti Vabariigis pühitseti ülikooli 300-aasta juubelit ühenduses asutamispäevaga suvel 1932, kusjuures aukülalisena viibis Eestis ka tookordne Rootsi kroonprints ja hilisem kuningas Gustav VI Adolf. Iseseisev Eesti andis välja ühenduses Tartu ülikooli juubeliga 2-kroonise hõberaha. Kuna okupeeritud Eestis ei ole kavas ühenduses auväärse kõrgkooli juubeliga avaldada mingit mälestusmedalit, vaid ainult rinnanõelu, otsustas Välis-Eesti koostöös rahvusvaheliselt tuntud medalifirmaga Sporrongs AB vermida soliidse juubelimedali kullas, hõbedas ja pronksis. Medali kavandi on loonud skulptor Maire Männik Pariisis.

Medali ühel küljel on reljeefis kujutatud Tartu ülikooli peahoone koos tekstiga „Universitas Tartuensis 1632—1982" ja teisel küljel ülikooli asutaja Gustav II Adolf van Dycki tuntud portreemaali järele koos tekstiga „Gustavus II Adolphus 1594—1632. Rex Sueciorum". Medali läbimõõt on 33 mm, kaaluga pronks 18 gr, maksimaalne arv 5000, hõbe 22 gr, maksimaalne arv 1000 ning kuld 18 karaati, 27 gr, maksimaalne arv 100. Kõik medalid on nummerdatud vastavalt materjali seeriale.

Skulptor Maire Männik on viimaseil aastail Prantsusmaal kujundanud kavandeid mitmetele medalitele nagu Püha Olga, „Hommage à Aurélien H. Sauvgeot" jt., mis kõik on saanud kõrge hinnangu. Oma kunstnikuteekonda alustas ta Tartus, jätkates loomingut Pariisis, kus ta on saanud mitmeid auhindu ja stipendiume.

„MEIE ELU" asutas Eesti ühiskond ja seisab eesti ühiskonna teenistuses.

NALJAD

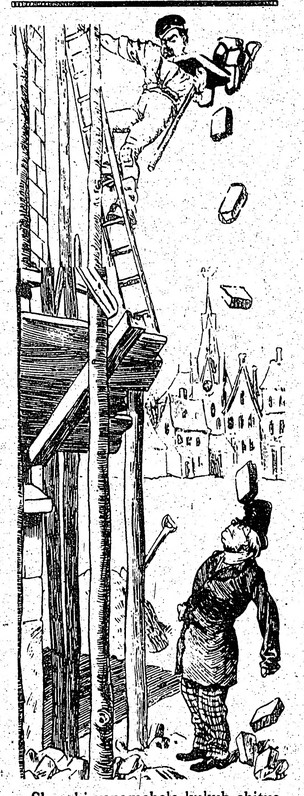

Shvaabi vanamehele kukub ehitusplatsil telliskivi pähe. Mees vaatab üles, viibutab tööliste poole rusikat ja hurjutab:

„Kas nii käiakse ehitusmaterjaliga ümber?"

☆

„Tunnen oma hotellis ennast nagu kodus", kiidab üks suvitaja teisele. „Nii see on", arvab teine. „Puhkusel võib mõnikord sisse kukkuda."

☆

Kaks vana daami külastavad topless-lokaali. Pärast küsib üks:

„Noh, kuidas ka meeldis?"

„Ei ole minu maitse. Varem oli ettekandjal ainult põial supis."